

CRIMSON CIRCLEN MATERIAALEJA Intohimo 2020 -sarja

SHOUD 5 – ADAMUS ST. GERMAIN, Geoffrey Hoppen kanavoimana

Esitetty Crimson Circlelle

4.1.2020

Energiaa välittäen suomentanut Pirjo Laine

www.crimsoncircle.com

Aah! Kiitos taputuksista (naurua, kun yleisö taputtaa päättyneelle videolle).

Minä olen mitä olen, täysivaltaisen alueen Adamus.

En koskaan oikein ajatellut, että istuisin täällä teidän kanssanne vuonna 2020. En tiennyt, tekisimmekö sen, mutta täällä me olemme. Tarkoitan, että *täällä me olemme!* En halua käyttää liikakäytettyä sanaanne, mutta teen sen kuitenkin – se on hämmästyttävää. On hämmästyttävää, että olette täällä. Te ette ole kuolleet. Te ette ole tulossa takaisin uuteen elämään (Adamus naureskelee). On hämmästyttävää, että todella nautitte täällä yhdestä vuoden 2020 ensimmäisistä päivistä. Todella hämmästyttävää.

Käytännön asioita

Mutta ennen kuin pääsen yhtään pidemmälle siinä, minulla on tässä muutamia käytännön asioita, jotka minun täytyy käydä läpi, jos löydän ne (vetäen paperinpalan taskustaan). Todellisia asioita. Siinä sanotaan: "Adamus Saint-Germainilta, Ylösnousseiden mestareiden klubin puheenjohtajalta" (vähän naureskelua), pari käytännön asiaa.

Kaikille niille keahakereille jotka osallistuivat Keahak-tunnille lauantaina, niin huomasimme, että muutamat teistä jättivät aivonsa Keahak-taloon (naurua), ja jos olette Keahaksissa, tiedätte täsmälleen, mistä puhun. Jos hukkasitte aivonne, ette luultavasti edes käsitä, että sanon tämän. Mutta jos hukkasitte aivonne, käykää tohtori Dougin tai rakkaan Eesan Lindan luona saadaksenne ne takaisin, jos todella haluatte ne takaisin (lisää naurua).

Seuraavana listalla – teidän kalentereihinne – huomatkaa, että Ylösnousseiden mestareiden klubilla on ensimmäinen avoimien ovien päivä.

LINDA: Oho!! (Yleisö sanoo "oho!") Vau!

ADAMUS: Se on huhtikuun ensimmäinen keskiviikko. Ensimmäinen avoimien ovien päivä ikinä, ja minulla on tässä huomautus – en ole oikein varma, mitä se merkitsee: OPM (vähän naureskelua). Sen täytyy olla jokin ihmisjuttu? OPM ...

LINDA: Eikö se ole aprillipäivä?

ADAMUS: ... oma narttu/akka mukaan? (Linda haukkoo henkeään ja yleisö sanoo "oho!") Ai niin, oma pullo mukaan. Kuthumi sanoi sen. Kuthumi sanoi sen (naurua).

LINDA: Se on aprillipäivä, eikö niin?

ADAMUS: Oma olemus mukaanne. (Suom. huom. Englannin kielessä kaikki mainitut sanayhdistelmät sopivat noihin alkukirjaimiin) Joo, joo (yleisö sanoo "ai jaa"). Meillä ei yleensä ole avoimien ovien päivää, koska, no, teidän täytyy ansaita tienne Ylösnousseiden mestareiden klubiin. Mutta minä ehdotin tätä ideaa. Haluan alkaa antaa shaumbroille todellisen maistiaisen siitä, millaista on kuoleman jälkeen. (Adamus naureskelee) Haluan antaa teille todellisen maistiaisen ...

Kyllä, järjestän henkilökohtaisia kiertokäyntejä toimistooni Ylösnousseiden mestareiden klubin puheenjohtajana – itsensä nimittäneenä. Ja haluaisin teidän tapaavan joitain muita ylösnousseita mestareita. Jotkut nimet ovat tietysti teille tuttuja – Buddha ja joitain muita. Mutta on paljon nimiä, joita ette tunnista, ja he pukeutuvat ihmisvalepukuun, joka heillä oli viimeisessä elämässään tällä planeetalla. Näette, miten todella halveksittavia he olivat (naurua). Kyllä, oikeasti. Tarkoitan, että he oikeasti olivat. Kärsimystä ja Oivaltamiseen tulemisen kaikkien huolien ja ahdistusten läpikäymistä, ja useimmat heistä livahtivat välittömästi pois planeetalta.

Meillä on erityisseminaareja – "Heräämisen julmuus" (muutama naurahdus), "Miten häiritset ehdottomasti itseäsi tiellä Oivaltamiseen" – ja monia muita hauskoja seminaareja, joita ylösnousseet mestarit vetävät. "Miksi on hyvin vaikeaa jäädä planeetalle Oivaltamisen jälkeen" ja "Miksi teidän ehkä kannattaisi harkita uudelleen joitain valintojanne" (lisää naureskelua).

En narraa teitä. Se on Ylösnousseiden mestareiden klubilla huhtikuun ensimmäisenä keskiviikkona. Ilmoittautumisia tai varauksia ei tarvita. Teidän täytyy vain selvittää, missä helvetissä Ylösnousseiden mestareiden klubi on (vähän naureskelua). Ja jos olette tulossa mestaruuteen, sen ei pitäisi olla lainkaan vaikea tehtävä. Te vain ... mitä? Sallitte itsenne sinne, ja sitten te olette siellä.

Ja Cauldre luulee, että lasken leikkiä siitä. Ja onko tuo ensimmäinen keskiviikko 1.4.? Ehdottomasti (lisää naureskelua).

LINDA: Pyh!

ADAMUS: Mutta teemmekö me tämän? Ehdottomasti. Me itse asiassa ... Cauldre ja Linda eivät tiedä tätä vielä, mutta aiomme nauhoittaa, meillä on kai nauhoitettava tapahtuma siellä, ja teemme sen myös täällä studiolla (naurua Lindan ilmeelle). Avoimien ovien päivä Ylösnousseiden mestareiden klubilla, ja se on ilmainen kaikille, jotka ovat käyneet läpi heräämisen. Kaikki muut maksavat vähintään tuhat dollaria.

Seuraavana käytännön asioiden luettelossa ...

LINDA: Siis se tulee Havaijilta? (Geoffrey ja Linda ovat suunnitelleet olevansa Havaijilla tuolloin)

ADAMUS: En välitä, mistä se tulee. Tiedän, missä se on – Ylösnousseiden mestareiden klubilla. Eikö sinne pääse Havaijilta? (Joku naureskelee äänekkäästi) Voi niitä kysymyksiä, joita ihmiset esittävät. Tarkoitan, että jessus! (Lisää naureskelua)

Okei, seuraavana käytännön asioiden listalla. Kaikki te jotka olette tehneet uudenvuodenlupauksia, *olkaa kilttejä* ja hankkiutukaa eroon niistä siihen mennessä, kun meillä on Aspektologia-kurssi myöhemmin tässä kuussa. En yksinkertaisesti ymmärrä tätä asiaa ihmisillä. Joka vuosi he tekevät saman jutun. Uusi vuosi tulee, he tekevät lupauksia ja noin viikon kuluttua he rikkovat ne. Ne eivät enää päde, mutta he yrittävät uudestaan seuraavana vuonna. Vihjaan kaikille teille, että uudenvuodenlupaukset luovat todella huonoja aspekteja, jotka viivyttävät. Sitten ne tulevat takaisin seuraavana vuonna: "Olen sinun lihava aspektisi." (Naurua) "Muistatko, miten olit piittaamasta minusta? Muistatko, miten söit kuin sika viikko sen jälkeen, kun olit tehnyt tuon lupauksen? Mutta minä, sinun lihava aspektisi, olen edelleen tässä. Olen tullut takaisin uutta lupausvuotta varten." Hankkiutukaa eroon niistä.

Onko kukaan teistä tehnyt mitään lupauksia? Oikeasti? Ensinnäkin, ei lupauksia! Ei tavoitteita! Itse asiassa kannustan teitä menemään vastakkaiseen suuntaan. Tehkää tänä vuonna, mitä helvetti soikoon haluatte tehdä (yleisö sanoo "joo!" ja vähän taputusta). Joo. Se on mestarin tapa. Mestarin tapa ei ole tehdä lupauksia, jotka voidaan vain rikkoa myöhemmin, ja siten tehdä todella epämiellyttäviä aspekteja. Miksi luulette meidän pitävän Aspektologia-kurssin tammikuussa?

Meidän täytyy saada kiinni nämä aspektit. Meidän täytyy heittää verkko niiden ympärille ja hukuttaa ne.

Tämä ei ole vuosi ... Mitä ikinä luulette, että teidän täytyy parantaa itsessänne, niin unohtakaa se. Älkää lakatko tupakoimasta. Älkää aloittako mitään dieettiä. Älkää aloittako mitään liikuntaohjelmaa. Älkää tehkö mitään tästä, koska se luo vain todella epämiellyttäviä аспекteja. Nimittäin jos teidän täytyy ajatella kovasti sitä: "Voi, minun täytyy aloittaa tämä ohjelma lopettaakseni tupakoinnin tai lakatakseni syömästä niin paljon" tai mitä hyvänsä, jos teidän täytyy tehdä se, niin te ette oikeasti halua tehdä sitä! Tarkoitan, että te ette oikeasti halua aloittaa mitään dieettiä. Te tavallaan rankaisette itseänne: "Voi, minun täytyy aloittaa dieetti. Minun täytyy lakata tupakoimasta." Miksi?

Eläkää kuin mestari. Eläkää niin, kuin haluatte elää – ei niin, kuin luulette, että teidän pitäisi elää. Siis hankkiutukaa eroon noista lupauksista, kiitos. Itse asiassa, jo ennen kuin olemme saaneet sessiomme loppuun tänään, antakaa kaikkien noiden lupausten mennä. Olkaa itsenne. Se on suurin asia, mitä voitte olla. En välitä, miten paljon painatte tai ette paina, tupakoitko vai ette tupakoi. Sillä ei oikeasti ole merkitystä minulle tai muille ylösnousseille mestareille tai teille itsellenne.

Vedetäänpä syvään henkeä tässä kohtaa, ja päästäkää vain irti kaikista noista lupauksista.

Okei, ja viimeisenä listalla, ja tämä on vakavasti otettava ohje. "[Rude Awakening](#)" -elokuvan (= karu herääminen) on tarkoitus tulla ulos tänä vuonna. Aion varmistaa, että se tulee, 20.6. Amsterdamissa. Aion olla paikalla, ja aion pukeutua tilaisuuden mukaisesti. En halua nähdä ketään teistä nuhjuisissa vaatteissa tai teidän näyttävän kuin katupummeilta. Pukeutukaa tilaisuuden mukaan. Se on karmiininpunaisen (crimson) maton tilaisuutemme. Ei punaisen maton, vaan karmiininpunaisen maton tilaisuus.

Tukekaa tuota elokuvaa, joko ostamalla lipun, tekemällä lahjoituksen, tulemalla investoijaksi. Tukekaa tuota elokuvaa. Se on *meidän* elokuvamme, kaikkien meidän elokuva. Siinä on kyse teistä. Se on teidän matkanne, ja kerron teille nyt, että tämä elokuva, "Rude Awakening", kestää ajan vuosikymmeniä. Ajan vuosikymmeniä. Se on totta. Se on aito. On kyse siitä, millaista on mennä heräämiseen ja sitten tulla revytyksi kappaleiksi koko tämän jutun karuudesta, mutta tulla sen toiselle puolelle valkoiselta ruusulta tuoksuvana. Ette ole vielä kokeneet sitä, vai mitä? (Muutama naurahdus)

Tukekaa sitä. Se on meidän. Tämä ei ole vain sattumaa. Siinä ei ole kyse vain parista ihmisestä Hollannissa, jotka kasaavat elokuvan. Siinä on kyse kaikkien shaumbrojen kollektiivienergiasta. Se on todellinen tietoisuuselokuva, joten olkaa sen takana. Varmistakaa, että se toimii, tuette sitä sitten energeettisesti, taloudellisesti tai jollain muulla tavalla. Tämän elokuvan täytyy ilmestyä, ja sen täytyy ilmestyä tänä vuonna. "Rude Awakening" -tiimi ei pyytänyt minua mainitsemaan tätä. He itkevät tällä hetkellä, kun he kuulevat minun tekevän tämän. He itkevät yltympäriinsä. Kyllä, se on tärkeä. Se on teidän tarinanne. Tulitte tänne elääksenne tuon tarinan, ollaksenne tuo tarina ja sitten kertoaksenne tuon tarinan.

Vedetäänpä siis kunnolla syvään henkeä tässä kohtaa.

Tämä on se vuosi

2020 – me teimme sen. Me teimme sen. Tiesin aina, että tekisimme. En vain tiennyt, miten tekisimme sen. Tarkoitan, että miten se tapahtuisi.

Tämä on se vuosi. Tarkoitan, että ensinnäkin on se vuosi, josta kirjoitin kirjassa "Koneiden aika". Siihen vuoteen menin tulevaisuuteen ja löysin itseni tämän merirosvoryhmän keskeltä (joku sanoo "aargh!" ja Adamus naureskelee) – todella sinnikkään merirosvoryhmän (muutama naurahdus),

aaarrghh!! (yleisö toistaa "aargh!") – ja ihmettelin, mitä helvettiä oli tekeillä. Ajattelin, että olin varmaan ottanut jotain pahaa lääkettä tai jotain (vähän naureskelua), ja se oli kuin: "Tämäkö henkisten pioneerien ryhmä? Mistä tässä on kyse?"

Ja sitten oivalsin, että ei, te olittekin *aitoja*, te todella teitte sitä ja olitte tulleet sisään tätä varten, ollaksenne viimeisessä elämässänne Oivaltamista varten. Ja sitten tarina jatkuu siitä, miten pysytte kehossa, toisin kuin muut ylösnousseet mestarit. Ja itse asiassa huhtikuun avoimien ovien päivän todellinen syy on, että he haluavat kunnioittaa teitä. Teidät viekoitellaan sinne ilmaisella alkoholilla, ruualla ja keskusteluilla ylösnousseiden mestareiden kanssa, mutta he haluavat kunnioittaa teitä ja he myös kannustavat kaikkia teitä *pysymään tällä planeetalla*.

Planeetalla pysyminen vaatii sitä, että teillä on ymmärrys siitä, mitä energia on. Unohtakaa fysiikka. Nimittäin tieteen opettajilla ei ole aavistustakaan tällä hetkellä. Jos heillä olisi, maailma olisi erilainen paikka. Unohtakaa perinteinen fysiikka ja tuntekaa sitä, mitä oikea energia on, mitä oikea tietoisuus on, eivätkä ne ole sama asia. Ne eivät ole sama asia. Ne ovat hyvin, hyvin erilaisia. Mutta tietoisuus tuo energiaa elämään. Sitten todella elätte omassa luomuksessanne ja todella koette niin, kuin ihmisen pitäisi kokea, todella koette elämää ja perimmiltään Itsenne.

2020 – löytäkää todellinen syyne olla täällä. Aloitimme tosiasiasa tällä tavalla jo Tienin temppeleissä, mutta tavallaan vakiinnutimme sen Jeshuan aikoina ja sanoimme: "Tämä se on. Tätä tavoittelemme." Eikä siinä ole kyse tästä vuodesta, mutta sen numerologia on mielenkiintoinen. Se on suuren tasapainon vuosi. "Tämä on se vuosi, jolloin tulemme sisään", ja ennen kaikkea sen vuoden, sen ajankohdan jolloin valitsitte Oivaltamisen, täytyi liittyä teknologia-aikaan planeetalla. Olen puhunut pitkään siitä. Puhun enemmän siitä ProGnostissa. Te jotka olette vastaan kaikkea tätä puhetta teknologiasta, älkää kuunnelko. Mutta kyse on kriittisimmästä ajasta tällä planeetalla. "Kriittinen" ei ole huono asia. "Kriittinen" merkitsee vain, että planeetalla on lähtemiskohtia ja muutoskohtia.

Ennen oli niin, että sellainen mitä pitäisin edes kohtalaisena muutoksena ihmiskunnassa, tapahtui kenties joka tuhannes vuosi tai jotain sellaista. Mutta noita muutoksia tapahtuu nyt erittäin nopeasti. Ja kuten puhuimme yhdessä viimeaikaisista ProGnosteista, kokonaan uusi ihmislaji on kehittymässä, ja se on juuri tässä teidän ajassanne. Useimmat teistä tulivat toisen maailmansodan jälkeen. Se oli suuren muutosmahdollisuuden aikaa. Tulitte 20, 30 vuotta sen jälkeen, muutamat teistä vähän aiemmin, mutta tietäen, että teknologia muuttaisi maailmaa.

Katsokaa sitä, sillä monilla teistä, joillakin teistä, ei itse asiassa ollut edes televisiota kasvaessanne, ja jotkut nuoremista ihmisistä jotka kuuntelevat, sanoivat juuri: "Häääh?!" (Vähän naureskelua) Tajutkaa tämä. Teillä oli tapana kirjoittaa kirjeitä paperille kynällä tai kirjoituskoneella, ja nyt on sähköposti, nyt on kaikki tekoäly ja kaikki, mitä se tekee.

Puhuin kaikesta tästä kauan sitten Kvanttihanuissa vuonna 2007 Taosissa, New Mexicossa, tavallaan johdattelin siihen sanoen: "Juuri nyt kun olemme täällä Taosissa, tässä ihanassa kokoontumisessa, kulissien takana tapahtuu paljon, mikä muuttaa maailmaa." Ja teknologia – rakastan sitä. Rakastan sitä. Se tulee muuttamaan ihmisen elinkaarta ja ihmiskehoa. Se muuttaa ... se tekee ...

Nimittäin noin miljardi ihmistä elää tällä planeetalla köyhyydessä. He ovat planeetan pohjimmainen miljardi, ja teknologia muuttaa sitä. Se tuo yltäkyläisyyttä tuolle pohjamiljardille. Nyt jotkut teistä sanovat: "Kyllä, mutta eikö teknologia luo vielä suuremman kuilun rikkaiden ja köyhien välille?" Kyllä, se luo. On monia, jolla on paljon enemmän. Mutta tosiasia on, että se poistaa köyhyyden, joten planeetalla ei ole yhtään ihmistä, kenties seuraavien 20 vuoden kuluttua, jotka elävät köyhyydessä. Se on teknologian vaikutusta. Kyllä, ja on monia, joilla on superkaikkea, mutta toisia ei ole köyhyydessä.

Köyhyydessä, jossa ei ole riittävästi hyvään ateriaan joka päivä tai ei ole puhdasta vettä. Ei ole pääsyä internetiin. Se on yksi köyhyyden kriteeri nykyään, ettei ole internetiä. Teknologia pyyhkii sen pois, joten kaikilla ihmisillä on ruokaa ollakseen terve. Heillä on puhdasta vettä. He pääsevät käsiksi lääkkeisiin. He pääsevät käsiksi moniin teknologioihin, ja se kaikki on tulossa. Se kaikki on täällä.

Toivon joskus, että voisitte astua pois kehostanne, tulla hetkeksi tänne minun kanssani, katsoa alaspäin ja sanoa: "Tulin tälle planeetalle tänä aikana, silloin kun tietokoneita vasta aloiteltiin, ja katso sitä kaikkea nyt muutaman vuosikymmenen jälkeen, ja katso, minne olemme menossa muutamana seuraavana vuosikymmenenä."

Mutta tässä kaikessa on yksi kriittinen komponentti: tietoisuus. Tietoisuutta täytyy olla tällä planeetalla. En puhu rukouksista. Rukoukset eivät tee sitä. Te tiedätte sen, mutta tota, kenties te ette tiedä sitä. Nimittäin haluan lopettaa kaikki rukousryhmät tällä planeetalla. Caudre on ... Minun täytyy heittää hänet ulos täältä hetkeksi. Ota vähän kahvia, Caudre. Terästimme sitä (vähän naurua). Kyse ei ole rukouksista. Kyse on puhtaasta tietoisuudesta. Se on siinä. Se pitää kaiken tasapainossa niin, että teknologia yhdistettynä tietoisuuteen ja myötätuntoon ja oikeastaan perspektiiviin tekee koko tästä teknologiakehityksestä sellaista, että se voisi muuttaa ihmiskuntaa.

Uusi Maa ja vanha Maa eivät siltikään yhdisty. Saakaa se pois aivoistanne nyt – sitä ei tapahdu. Mutta se voisi antaa hyvin erilaisen paikan uudelle Maalle, ja se voisi antaa paremman paikan vanhalle Maalle tai klassiselle Maalle.

Siis 2020 – se on vuosi, jolloin monet teistä tulevat Oivaltamiseksi. Kyllä, tiedän tarkan lukumäärän. En aio sanoa sitä, mutta tiedän sen. Tiedän myös, että monet teistä eivät välttämättä valitse tekevänsä sitä tänä vuonna, mutta sallitte itsenne vähän lähemmäs ja vähän lähemmäs. On monia syitä, ja joskus olen vähän ankara teille – vain pikkuruisen – vähän ankara ja sanon: "Siis mikä sinua pidättelee? Lapsesi? Jotta he voivat valmistua collegesta? Sekö on syysi, ettet salli omaa Oivaltamistasi?" Mutta joillakin se on todellisuutta.

Jotkut teistä pidättelevät, mistä tahansa syystä. Kenties pelkäätte, mitä sitten tapahtuu, ja luultavasti hyvästä syystä (Adamus naureskelee), koska se on hyvin erilaista, kuin se vanhantyyppinen elämä, joka teillä on ollut. Mutta monet menevät läpi siitä tänä vuonna. Sanoisin, että tämä on se vuosi, kun "järisytätte" Oivaltamisen. (Suom. huom. käytetty sanaa "rock", joka merkitsee mm. järisyttää, täristää, keikuttaa) Tarkoitan, että todella järisytätte sen. Tarkoitan, että nousette kuin raketti, lähdette lentoon ja järisytätte tehdessänne sen. Miten upeita t-paitoja. Puhun aina t-paidoista, minun pitäisi aloittaa bisnes, mutta tiedättehän: "Järisytän Oivaltamisen tänä vuonna." Miten upea paita (joku sanoo "rokataan"). Rokataan, joo.

On siis ilmiömäinen vuosi, ja se on vuosi, jota olen odottanut innolla pitkän aikaa. Se ei merkitse, ettei siinä ole omia haasteita. Ei lainkaan. Edelleen tapahtuu asioita, tapahtuu asioita tällä hetkellä. Jotkut teistä ilmestyivät tänne tänään, katselette sitten netissä tai olette täällä henkilökohtaisesti, ja ajattelitte: "Voi pojat, Adamus, sanot näitä sanoja, mutta pari viime viikkoa tai viime kuukausi on ollut minulla todella huono. Kävin läpi pyhän helvetin." Varmaan, varmaan. Siitä saa mahtavan tarinan myöhemmin.

Shaumbra-viisautta – ensimmäinen kysymys

Siis, käytän sitä siirtymänä sanoakseni: "Linda, mikrofonin kanssa, kiitos."

LINDA: Okei.

ADAMUS: Siis, mitä olette kokeneet parina viime viikkona? Mitä olette tunteneet ja kokeneet? Ja syy kysymykseeni on, että monet katsovat tätä myöhemmin ja sanovat: "Ai joo, kyse ei ole vain minusta. En ole hullu. Nimittäin ajattelin – minulle kerrottiin – että olin todella lähellä Oivaltamista,

ja käyn läpi kaikkea tätä paskaa." Tai kenties ei paskaa, kenties kyse on jostain muusta. Siis, Linda mikrofoniin kanssa. Mitä olet tuntenut tai kokenut parina viime viikkona?

VANESSA: Menetystä.

ADAMUS: Menetystä?

VANESSA: Menetystä.

ADAMUS: Hyvä.

VANESSA: Joo.

ADAMUS: Tarkoitan, että ei – no joo, itse asiassa se on hyvä asia. Mitä tuo menetys on? Mitä sinä menetät?

VANESSA: No, ensinnäkin minulla oli ystävä, joka teki juuri siirtymänsä, joten se on menetys. Mutta ...

ADAMUS: Luuletko, että hän on kuollut?

VANESSA: Anteeksi kuinka?

ADAMUS: Luuletko, että hän on kuollut?

VANESSA: Kyllä.

ADAMUS: Ei.

VANESSA: (naureskellen) No, ei, minä ...

ADAMUS: Hän istuu aivan tässä ja nauraa sanoen ...

VANESSA: Siis on ...

ADAMUS: Hän ei ole kuollut.

VANESSA: Ei.

ADAMUS: Joo.

VANESSA: Siis on ...

ADAMUS: Hetkinen, minun täytyy keskeyttää tässä.

VANESSA: Okei.

ADAMUS: En pidä kuolemaa menetyksenä, vaan lisäyksenä tai hyötynä. Kyllä, oikeasti pidän. Kun te kuolette, monta kertaa saatatte paljon juttuja tuosta elämästänne viisaudeksi. Te hyödytte. Sillä on positiivinen nettovaikutus, kun kuolette, joten ... Meidän täytyy muuttaa kuolemisen dynamiikkaa tällä planeetalla. Tarkoitan, että se on niin ...

VANESSA: No, ei ole surua.

ADAMUS: Okei, vain menetys.

VANESSA: Vain menetys.

ADAMUS: En kiusaa sinua. Korostan vain yhtä asiaa, yhtä työtä mitä meidän täytyy tehdä tällä planeetalla. Joo.

VANESSA: Ja oli siis sitä. Mutta lisäksi oli suurta ...

ADAMUS: Laihdut kuollessasi (naurua).

VANESSA: Huomasin (nauraen). Huomasin.

ADAMUS: Eikä sinun tarvitse maksaa enää laskujasi (he naureskelevat). Se on vain puh! ja ne ovat poissa.

VANESSA: Ei. Se helpottaa ehdottomasti painetta (naureskellen).

ADAMUS: Tai veroja. Joo, joo.

VANESSA: Siis lisäksi ...

ADAMUS: Ja kaikki sanovat kivoja asioita sinusta (lisää naureskelua). He kutsuivat sinua paskiaiseksi eläessäsi ja yhtäkkiä: "Voi, hän oli yksi mukavimmista ihmisistä, jonka olen koskaan tavannut. Ystävällinen kaikille." Mutta viikkoa ennen sanottiin: "Mikä paskiainen." (Vähän naureskelua) Joo. "Toivon, että hän kuolisi. Aha! Hän kuoli!" Sori, en tarkoita vähätellä menetystäsi.

VANESSA: Ei, ei. Se on ok. Oli myös ...

ADAMUS: Mitä oikeasti menetit?

VANESSA: Vain ystävän.

ADAMUS: Okei.

VANESSA: Joo. Mutta myös, menetystä ...

ADAMUS: Mutta kysyn, mitä sinä *oikeasti* menetit.

VANESSA: No, tunnen menettäneeni paljon erilaisia kaavoja.

ADAMUS: Ystäväsi myötä?

VANESSA: Ei, vaan itsessäni.

ADAMUS: Se on pointtini. Olen pääsemässä siihen. Monien osiesi menettäminen.

VANESSA: Joo.

ADAMUS: Miltä se tuntuu?

VANESSA: Erittäin hyvältä.

ADAMUS: Ai, hyvä, hyvä. Ei pahalta?

VANESSA: Ei, ei.

ADAMUS: Okei.

VANESSA: Ei lainkaan. Jos jotain, niin tunsin, ettei minun tarvinnut olla enää tietynlainen.

ADAMUS: Joo, hyvä. Teitkö mitään uudenvuodenlupauksia?

VANESSA: En.

ADAMUS: Hyvä (he naureskelevat). Kummallisia.

VANESSA: En, en. Ja tunsin suurta iloa halusta tulla tähän uuteen vuoteen. Tuntui siltä, että olin odottanut tätä monta, monta, monta elämää.

ADAMUS: Voi, sinä olet. Sinä olet. Joo, me kaikki olemme.

VANESSA: Ja siis suurta iloa kaikesta siitä. Joo.

ADAMUS: Hyvä. Siis menetystä, onnellista menetystä. Okei.

VANESSA: Kyllä, itse asiassa.

ADAMUS: Joo, okei.

VANESSA: Siis, kiitos.

ADAMUS: Seuraava. Mitä tunnet ja koet? Puhun täällä koko tästä Oivaltamiseen menemisen jutusta, ja olemme lopultakin tässä. Mitä olet tuntenut?

FRIEDA: Kiitos (hän ja Linda nauravat).

ADAMUS: Joo.

LINDA: Joo, kuulin sen!

FRIEDA: Kyllä! (He jatkavat nauramista)

ADAMUS: Tiedät, miksi sait mikrofonin, eikö vain?

FRIEDA: Joo, niin tiedän!

LINDA: Näin tuon halkeaman kädessäsi! (He naureskelevat)

ADAMUS: Koska olit kuin: "Älä anna minulle mikrofontia. Älä anna minulle mikkiä."

FRIEDA: Joo, tiedän sen! Tiedän sen! (Hän naureskelee) Tota, kysy uudestaan.

ADAMUS: Mitä olet kokenut parina viime viikkona? Mitä olet tuntenut? Ei käytännön asioita, vaan tavallaan – hmm, se ei ole myöskään vain tunnepuolta – mutta millaista elämäsi on ollut?

FRIEDA: Ylös ja alas.

ADAMUS: Joo.

FRIEDA: Ja "ylös" ei ole ollut koskaan ylempänä ja ns. kallellaan Oivaltamiseen, saaden todella tuntea, mitä se on.

ADAMUS: Joo. Uskotko sitä?

FRIEDA: Se ei ole uskon asia.

ADAMUS: Mutta uskotko sinä – tarkoitan, uskotko, että kaikki tämä tapahtuu?

FRIEDA: Rehellisesti sanottuna, en koko aikaa.

ADAMUS: Et koko aikaa, joo.

FRIEDA: En.

ADAMUS: Minkä prosenttiosuuden ajasta, luulisit?

FRIEDA: Se kasvaa, ja luulen, että 20 prosenttia ajasta.

ADAMUS: Että uskot siihen?

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Joo, ai jaa.

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Ja luultavasti sanottaisiin: "Jesus, se merkitsee, että 80 prosenttia ajasta et usko siihen?"

FRIEDA: Joo, se on paljon (naureskellen).

ADAMUS: Se on paljon! (He naureskelevat) Mutta haluan jokaisen ihmisen, joka kuuntelee tätä tästä eteenpäin, kuulevan sen, koska sinä olet tässä, todellakin Oivaltamisesi aatossa.

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Ja tässä sinä sanot vain, että sinulla on ollut paljon huippuja ja joitain aallonpohjia, mutta vain 20 prosenttia sinusta oikeasti uskoo sen, enkä minä laittaisi sitä edes 20 prosenttiin. Antaisin kenties 10 sille, että tämä oikeasti tapahtuu. Ja he katselevat – missä se hemmetin kamera on? Onko se tuo kamera vai tuo? He katselevat, ne jotka tulevat teidän jälkeenne ja tavallaan: "Se ei riittäisi minulle. Kymmenen prosenttia? Lyön vetoa elämästäni – ravistan noppia ja heitän ne – että Oivaltaminen tapahtuu vain 10 prosentin todennäköisyydellä." Itse asiassa se on melko hyvä. Tarkoitan, että se kuulostaa pahalta, mutta se on itse asiassa melko hyvä lukema, koska he ajattelevat mentaalisesti tässä kohtaa.

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Ja näytän teille myöhemmin, miksi 10 prosentilla ei oikeasti ole merkitystä. Kunhan on edes prosentti tai puoli prosenttia.

FRIEDA: Se on ovi, joka on edes vähän auki, ja se on ... Joo, se on vääjäämätöntä. Siltä se tuntuu.

ADAMUS: Juuri niin.

FRIEDA: Kyllä.

ADAMUS: Vaikka taistelisit sitä vastaan tällä hetkellä, vaikka sanoisit: "Tämä kaikki on pelkkää paskaa. Adamus syöttää meille pelkkää roskaa. Ei ole mitään avoimien ovien päivää Ylösnousseiden mestareiden klubilla. Tiedän sen jo. Se on aprillipäivä." (Vähän naurua) Silloinkin se silti tapahtuu. Siis, joo. Mutta kiehtova asia on, että tavallaan uskomalla vain – sinä sanot 20 prosenttia, minä sanon 10 prosenttia – se kuitenkin tapahtuu. Se on hämmästyttävä asia.

FRIEDA: Joo. Se ei ole lukossa. Se on ainoa asia, jonka voin ... Tuo ovi on pois lukosta, ja voin heilauttaa sen auki. Kyse on vain siitä.

ADAMUS: Tai ei ole mitään ovea.

FRIEDA: Ai, ei, okei.

ADAMUS: Nimittäin perspektiivi on ... (vähän naureskelua) Perspektiivi on kaikki.

FRIEDA: Kenties ihmisosani haluaa saada dramaattisen sisääntulon.

ADAMUS: Joo, voit saada dramaattisen sisääntulon, totta kai (Frieda naureskelee). Mutta yksi mahtava asia Oivaltamisessa on, että yhtäkkiä sinulla on kyky muuttaa perspektiiviä. Ei mentaalisesti, vaan energeettisesti.

FREIDA: Kyllä.

ADAMUS: Niin, että kaikki mitä haluat ... Voit muuttaa perspektiivisi siihen, mitä haluat, ja massatietoisuudesta ja gravitaatiosta ja vanhoista tavoista ja kaavoista huolimatta, on nyt laaja perspektiivi rajoittuneen sijasta. Siis kyllä, voit sanoa, että haluat mennä ovesta, mutta sitten ei myöskään ole mitään ovea, ja on myös suuri teräksinen piikkilanka-aita. Mutta sillä ei ole merkitystä, koska kehosi voi mennä suoraan sen läpi, joten se on *ja*-tilanne. Oivaltaminen – yksi sen todellinen kauneus ovat perspektiivimuutokset. Et ole enää pieni ja kapea ja fokuoitunut sanoen: "Voi, minun täytyy päästä tuon oven läpi." Se on kuin: "Painukoon hittoon koko ovi. Kävelen sen ympäri." Se on vain ovi. Sen ympärillä ei ole seiniä. Mutta ovi on hyvä vertauskuva.

FRIEDA: Kyllä.

ADAMUS: Joo.

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Joo. Mutta tämä ovi myös heilahtaa auki, ja tässä sinä menet.

FRIEDA: Ei. Ymmärrän, mitä tarkoitat siinä, että se on vain kuva.

ADAMUS: Se on vain kuva.

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Joo.

FRIEDA: Kyllä.

ADAMUS: Se on tavallaan hauska, mutta se on vain kuva.

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Hyvä. Siis olet ylös ja alas, 20 prosenttia, kenties?

FRIEDA: Joo, ja kenties jotain mikä tulee mieleen, on ... mitä tulee – en kutsuisi sitä edes pinnaksi – mutta alan ymmärtää, no, parempien sanojen puutteessa, sen oivaltamiskäsitteen, että on jo oivaltanut. Se on aina ollut siinä.

ADAMUS: Juuri niin.

FRIEDA: Ja se on vain ... Enkä pysty edes kuvittelemaan, että se tulee ulos minun ...

ADAMUS: Jos se on aina ollut siinä, miten ihmeessä et ole nähnyt sitä? Et vain sinä, vaan kun puhutaan ... Jos se on aina ollut siinä, miten ...

FRIEDA: Olen nähnyt pieninä murusina.

ADAMUS: Varmaan, mutta miksi et koko suurta juttua? Miksi murusia? Miksi tavallaan pieniä herkkuja matkan varrella, muttei koskaan koko ateriaa?

FRIEDA: Joo, miksi niin rajoittunutta?

ADAMUS: Joo, joo.

FRIEDA: Onko se kysymys?

ADAMUS: Joo-o. Joo (vähän naureskelua). Joo. Etkö näe suurta kysymysmerkkiä lauseen lopussa? (Frieda naureskelee)

FRIEDA: Joo. Ainoa asia jota vain ajatella ja jonka tiedän ja jonka tunnen ja joka myös selittää ylä- ja alamäkiä, on luullakseni, tai ei "luullakseni", vaan tiedän sen, että olen itseni tiellä.

ADAMUS: Joo.

FRIEDA: Se on ...

ADAMUS: Kyllä ja ei. Tarkoitan, että kyllä, mutta miksi haluaisit olla tiellä?

FRIEDA: Voi hyvä luoja! Tarkoitan, että jos tuo ...

ADAMUS: Kiitos.

FRIEDA: ... ovi avautuu ... (naureskellen) Se on paljon. Ensinnäkin, se on paljon, ja ajattelin sitä itse asiassa, kun aloit puhua ... Menetän järkeni tässä (nauraen).

ADAMUS: Se on okei. Se on okei.

FRIEDA: (naureskellen) En löydä enää sanoja! On vain tyhjää.

ADAMUS: Linda kerää aivoja ja mieliä.

FRIEDA: No, anna se takaisin!

ADAMUS: Session lopussa voit saada ne takaisin (Frieda jatkaa naureskelua). Viime viikon keahakin jälkeen oli aivoja ympäri koko hemmetin paikkaa (vähän naureskelua). Ja ajattelisi, että

kun siivousryhmä tulee Keahak-taloon jälkikäteen siivoamaan ja löytää aivoja, he sanovat: "Mitä meidän pitäisi tehdä näillä?" Joo (Frieda naureskelee). Missä olitkaan?

FRIEDA: Järkeni menettämisessä ja (naurua) noissa murusissa ja siinä, mistä puhuimme.

ADAMUS: Siis kysymys oli: miksi saisit vain murusia koko jutun sijasta? Tiedät, että se on siinä. Miksi ei koko enchiladaa?

FRIEDA: Luulen, että olin tarkoituksella itseni tiellä, en vain kiusatakseni itseäni tai ollakseni antamatta itseni tehdä sitä tai rajoittaakseni itseäni, vaan energeettisesti se on paljon ...

ADAMUS: Onko kukaan koskaan kertonut sinulle, että ajattelet liikaa?

FRIEDA: Joo. Voi ...

ADAMUS: Joo, joo.

FRIEDA: ... minä, enimmäkseen.

ADAMUS: Joo, okei (Adamus naureskelee). Vedä vain syvään henkeä. Se on todella yksinkertaista. On taipumusta tavallaan yliajateltaa asioita. Se on todella yksinkertaista. Sanot: "No, miksi ihmeessä vain murusia?" ja "Mitä tein väärin? Olin itseni tiellä." Ei. Et vain ollut vielä valmis tuon kokemisen osalta. Se on sitä. Piste.

FRIEDA: Joo, ja sopeuduin.

ADAMUS: Joo, mutta tarkoitan, ettei se ole huono asia. Ihminen ei vain ollut vielä valmis kokemustensa osalta.

FRIEDA: Kyllä.

ADAMUS: Siis annat itsellesi pieniä murusia matkan varrella sanomaan: "Okei, tässä, valaistuminen tulee, mutta annamme sinulle vain maistiaisen", mutta ihminen on tavallaan: "Okei, mutta minun täytyy päästä sinne ja haluan kokea vähän lisää." Ja se on sitä. Et ole tehnyt mitään pahaa. Voitaisiin sanoa, että joo, menit itsesi tielle, mutta syynä on: "Hankitaanpa vielä vähän lisää kokemusta, ennen kuin siirrymme eteenpäin." Se on sitä. Haluatko lisää kokemusta?

FRIEDA: Vähän, joo.

ADAMUS: Miten paljon enemmän?

FRIEDA: Pitäisikö minun antaa siitä jokin prosenttiluku?

ADAMUS: Kyllä! Kyllä! (Frieda naureskelee) Rakastan prosenttilukuja. Miten paljon asteikolla ... Laitetaan se asteikolle. Asteikolla yhdestä kymmeneen – 10 on paljon kokemusta ja 1 ei juuri mitään – miten paljon kokemusta haluat?

FRIEDA: Haluan "kaksi" (vähän kikatusta).

ADAMUS: Sanoitko "seitsemän"?

FRIEDA: Ei, kaksi (naureskellen).

ADAMUS: Olet "kaksi". Mitä se merkitsee? Haluatko yhden kokemuskuukauden?

(Frieda pitää tauon)

Ja tiedät, että tämä on minun suosikkiosuuteni työskennellessäni shaumbrojen kanssa (Adamus naureskelee). Miten paljon lisää kokemusta haluat?

FRIEDA: Se on tavallaan addiktiivista ja se on ... (pitäen tauon).

ADAMUS: Pikku hetki. Haluan kaikkien teidän uusien ihmisten, jotka katselette tätä vuosien päästä, haluan teidän todella kuuntelevan tätä. Tämä on kiehtovaa. Se on addiktiivista. Se on!

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Joo. Tarkoitan, että tässä puhuu mestari, muttei anna itsensä aivan vielä oivaltaa, että hän on mestari, vaikka hän on. Hän on tavallaan: "Voi, olen riippuvainen kokemisesta." Siis, milloin aiot olla valmis sen osalta, valmis tuon vanhan ihmiskokemuksen osalta ja siirryt eteenpäin?

FRIEDA: Luulen, että viime kädessä kyse on päätöksestä.

ADAMUS: Okei (Frieda naureskelee). Pidän siitä. Oletko valmis?

FRIEDA: Voi pojat. Tärisen, kuin olisin ... (naureskellen ja sitten huokaisten).

ADAMUS: Haluatko tehdä päätöksen vai haluatko odottaa?

FRIEDA: Loinko minä tämän? (Adamus naureskelee) Tämä on todella upeaa (nauraen)!

ADAMUS: Ja oivallatko, että olit laittanut itsesi selkää seinää vasten siinä, missä istuit.

LINDA: Kirjaimellisesti.

FRIEDA: (nauraen) Oivallan!

ADAMUS: Joo.

LINDA: Kirjaimellisesti.

ADAMUS: Et voi mennä minnekään. Ei ole ovea.

FRIEDA: (edelleen nauraen) Ei, en voi edes ... tuolit ovat ihan kiinni toisissaan!

ADAMUS: Joo. Ja ne estävät täällä. Jos yrität mennä tuonne, Larry taklaa sinut, ja ... (Frieda nauraa edelleen). Joo. Kyllä, eikö tämä ole upea juoni/järjestely? Siis, haluatko tehdä päätöksen nyt, vai haluatko odottaa?

FRIEDA: No, te kaikki katselette minua. Olen kuin: "Kääntykää ympäri!" (Naureskellen)

ADAMUS: Ei, me kaikki suljemme silmämme.

LINDA: Joooo!

ADAMUS: Okei, sulkekaa kaikki nyt silmäanne. Pitäkää nauha pyörimässä. Kaikki sulkevat ... (Adamus naureskelee) Ei. Sinä voit odottaa, jos haluat. Se on okei.

FRIEDA: Minä haluan.

ADAMUS: Voi, hemmetti! (He naureskelevat) Tiedän, että haluat. Tiedän, että haluat. Koska tuon päätöksen tekeminen nyt voisi muuttaa paljon asioita elämässäsi. Mutta tiedät, että se tapahtuu, ja kaikki täällä voivat samaistua siihen. "Voi, minä vain odotan. Huomenna. Kenties pääni on selkeämpi huomenna." Ei, ei lainkaan. "Kenties huomenna minulla on vähän enemmän valaistumista." Ei. Miksi et vain tee sitä nyt, koska tiedät, mitä teet huomenna: unohdat, että me edes kävimme tätä keskustelua.

FRIEDA: Ei, en unohda (muutama naurahdus).

ADAMUS: Voin tehdä sen mahdolliseksi. Et muista mitään (naurua).

FRIEDA: Sinä et sotke minun päätäni!

ADAMUS: Et muista mitään! (Frieda naureskelee) Siis miksi et haluaisi tehdä sitä nyt? Ne jotka katselevat tätä pitkän ajan päästä, sanovat: "Tee se! Tee se! Tee se tänään! Tee päätös! Tee se!"

FRIEDA: No, voin tuntea myös itsessäni: "Tee se, tee se!"

ADAMUS: Ne jotka ovat täällä, ajattelevat: "Voi paska! Olen niin iloinen, etten se ole minä" (vähän naureskelua).

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Ensinnäkin, mikä tuo päätös on? Mihin liittyen teet sen?

FRIEDA: No, se ei ole päässäni. Se on varmaa.

ADAMUS: Joo. Todetaanpa tuo päätös. Voit tehdä nyt päätöksen jatkaa kokemista ja tavallaan odottaa jonkin aikaa Oivaltamista, koska haluat saada lisää kokemusta, tai voit sanoa: "Olen valmis nyt tämän kokemuksen osalta. Olen valmis Oivaltamiseen, valmis siirtymään eteenpäin."

(Frieda pitää tauon)

Minusta se ei ole kovin vaikea päätös.

FRIEDA: Ei, tiedän sen. Se on tätä ja se on sitä samanaikaisesti.

ADAMUS: Jos tekisit päätöksen, mitä et luultavasti tee, niin mikä tuo päätös olisi? Jos tekisit sellaisen.

FRIEDA: No, typerä asia on, ettei kyse itse asiassa ole päätöksestä.

ADAMUS: Se on valinta.

LINDA: Tik tak. Tik tak.

FRIEDA: Tiedän! (Nauraen)

LINDA: Tik tak!

ADAMUS: Kutsutaanko tätä "Linda-show'ksi" vai "Adamus-show'ksi"? (Naurua)

LINDA: Se vähän riippuu! (Kikattaen)

ADAMUS: Mene istumaan (Linda seisoo keskustelijoiden vieressä). Me puhumme jonkin aikaa.

Tämä vaikuttaa kaikkiin, eikä vain niihin jotka ovat täällä tai katselevat netissä, vaan niihin jotka kuuntelevat tulevaisuudessa, koska – olet itse asiassa täydellinen siihen – koska pointtini koko tässä jutussa on se, mitä olette käyneet läpi aikoina. Nimittäin puhun tässä siitä, että 2020 on Oivaltamisen vuosi, ja kuitenkin on viivytystä. On tavallaan häiriötekijöitä. On kuin ... Voit saada sen naps! tuosta vaan, tai voit odottaa. Ja kaikki tuntevat sen myös, ja sitten katsovat itseensä tällä hetkellä. He eivät itse asiassa katsele kovin paljon sinua, vaan he katsovat sisäänsä: "Mikä se on minussa? Miksi minä odotan?" Ja sitten keksit tällaisia asioita kuin: "Voi, olen itseni tiellä." Ei. Sinun tapauksessasi paljon siitä on, että saat vain vähän lisää kokemusta. Keräät vähän lisää kokemusta tällä planeetalla, mikä on ok. Mutta haluatko jatkaa sitä ja miten pitkään? Vai haluatko tehdä valinnan tai päätöksen tai tehdä nyt jotain sellaista, mikä muuttaa sen?

(Frieda pitää tauon)

Mitä et ole vielä kokenut sellaista, mitä haluat kokea tällä planeetalla?

FRIEDA: Suhteen.

ADAMUS: Suhteen?

FRIEDA: No, sen jossa olen tällä hetkellä.

ADAMUS: Sen jossa olet tällä hetkellä.

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Olet suhteessa.

FRIEDA: Jep.

ADAMUS: Ja luuletko, että jos teet tuon valinnan välittömästi Oivaltamisestasi, tuo suhde hajoaa?

FRIEDA: Kyllä. Se on ainakin pelko.

ADAMUS: Se hajoaisi?

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Miksi? Miten kauan olet ollut tässä suhteessa? Niin kuin kolme päivää?

FRIEDA: Ei. Neljä vuotta.

ADAMUS: Neljä vuotta, ja se hajoaisi. Rakastatko tätä ihmistä?

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Joo. Ja luulet, että Oivaltamisella on haitallinen vaikutus suhteeseen?

(Pieni tauko)

Ajatteleeko tämä ihminen, että olet jossain kultissa?

FRIEDA: Joo! (Nauraen)

ADAMUS: Sitten se voisi olla ongelma (he naureskelevat). Katseleeko tämä ihminen tällä hetkellä?

FRIEDA: Luultavasti ei.

ADAMUS: Luultavasti ei. Joo. Siis tämä on mielenkiintoista. Siis periaatteessa sanot, että sitten kun tämä suhde loppuu, teet oman Oivaltamisesi, mieluummin kuin ...

FRIEDA: Joo, tällä hetkellä tuntuu siltä, että se on tämä tai tuo.

ADAMUS: Ai, oikeasti?

FRIEDA: Se on risteys.

ADAMUS: Oikeasti?

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Tämä on kiehtovaa. Ja hassu asia nimittäin on, että kaikki täällä ja kaikki katselemassa voivat samaistua siihen. Kenties kyse ei ole suhteesta, kenties kyse on heidän lapsistaan tai kenties he haluavat vain tavallaan lähteä rummunkäpälinän kera vanhasta ihmiselämästä tai jotain, mutta on näitä tahmeita asioita, jotka – itse asiassa ne eivät pidättele ketään teistä, koska on jotain, ja puhumme siitä hetken kuluttua – jotka menevät tielle. Se pelottaa teitä helvetisti.

Mitä jos tuo suhde tulisi paremmaksi sen tuloksena? Mitä jos saisit Oivaltamisesi, etkä edes kertoisi tälle ihmiselle: "Voi jessus, minä tein sen." Pitäisit sen tavallaan itselläsi.

FRIEDA: Mm hmm.

ADAMUS: Mutta yhtäkkiä sinä olet onnellisempi. Olet säteilevämpi. Olet tietoisempi. Olet rakastavampi. Olet parempi kokki (naurua). Millaiset kokkaustaidot sinulla on nyt?

FRIEDA: Ai, hyvät.

ADAMUS: Hyvä. Sitten vielä paremmat.

FRIEDA: On parantamisen varaa.

ADAMUS: Ja olet parempi, tiedäthän, cha-chaassa ja ... (vähän naureskelua) Millaista se on tällä hetkellä?

FRIEDA: Cha-chaata!

ADAMUS: Cha-chaata! Joo, okei (Frieda naureskelee). Mutta yhtäkkiä kumppanisi on kuin: "Mitä sinussa on? Mitä tapahtui? Menit Coloradoon ja tulit takaisin mitä uskomattomimpana ihmisenä." Siis kenties se ei ole menetys.

FRIEDA: Se olisi mukavaa, jos siitä olisi hyötyä.

ADAMUS: Joo.

FRIEDA: Joo, varmasti.

ADAMUS: Siis, en voi ... Okei, olen ylösnoussut mestari, joten minun on joskus vaikeaa samaistua ihmiseen, mutta miksi siitä ei olisi hyötyä? Miksei se olisi positiivinen asia? Miksi Oivaltaminen ... ellei se ole roskasuhde ja ellei se ole vanha karmallinen suhde. Niistä se räjäyttää paska ulos.

FRIEDA: Se voi tapahtua.

ADAMUS: Jos olet huonossa suhteessa ja sinusta tulee oivaltanut, tuo suhde häviää nopeasti, uskomattoman nopeasti, pum! tuosta vaan. Jos se on vanha karmasuhde, se tuhoutuu. Mutta en usko, että tämä on, se suhde jossa olet nyt. En usko, että se on karmallinen, enkä usko, että se on huono. Eihän se ole väkivaltainen?

FRIEDA: (pitäen tauon) Olet ilkeä (naureskellen).

ADAMUS: Olen näkemyksellinen (Adamus naureskelee), mikä joskus tulkitaan ilkeydeksi.

FRIEDA: Olen todella vaikeuksissa.

ADAMUS: Mutta tämä on niin kaunista.

FRIEDA: Joo, okei. Anna palaa.

ADAMUS: Tarkoitin, että se sopii niin hyvin koko tämän päivän puheeseen, koska olemme tässä, mutta kuitenkin on epäröintiä.

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Ja se ei ole yleensä se asia, mikä luulette sen olevan. Mutta olemme tässä, ja haluat kokea tuota suhdetta pidempään, ja voisin sanoa tuhat asiaa, mutta yksi niistä on: miksi et koe suhdetta itsesi kanssa Oivaltamisessasi? Etkö tullut sitä varten tänne?

FRIEDA: Joo.

ADAMUS: Mutta et kuitenkaan halua päästää irti tästä toisesta suhteesta, mutta kenties se ei hajoa. Kenties siitä tulee parempi.

(Pieni tauko)

Siis, haluatko tehdä valinnan? Tai voimme itse asiassa odottaa, jos haluat. Minua ei haittaa. Olen erittäin kärsivällinen ylösnoussut mestari.

LINDA: Oikeasti? (Vähän kikatusta)

ADAMUS: Minun täytyi sanoa niin. Joo.

FRIEDA: En aio tehdä tuota valintaa nyt.

ADAMUS: Okei. Hyvä.

FRIEDA: Ja se on ok minulle.

ADAMUS: Ja se on ok minulle. Milloin haluaisit tehdä, kello 17? (Naurua) Lasken leikkiä.

FRIEDA: Kyllä, se on ok!

ADAMUS: Sinun ei tarvitse tehdä valintaa.

FRIEDA: Ei, ei. Se on ok minulle.

ADAMUS: Mutta tämä on niin täydellistä. Kiitos. Itse asiassa teit ...

FRIEDA: Ei. Ja se on ok.

ADAMUS: Teit minulle ja shaumbroille valtavan palveluksen. Kiitos.

LINDA: Kiitos, että olit sävyisä (vaikeassa tilanteessa), todella sävyisä (yleisö taputtaa).

ADAMUS: Kiitos.

LINDA: Milloin nimesi on kirjailtu huiviisi?

ADAMUS: Boss? (Suom. huom. merkitsee mm. "pomo")

SHAUMBRA 1 (nainen): Pomo!

ADAMUS: Pomo? (Linda kikattaa)

SHAUMBRA 1: Unohdit lisätä "i-e"! (Suom. huom. sanan "bossie" merkitys ei tässä avaudu. Se ei ole oikea sana, paitsi sukunimi. Ehkä tarkoitetaan sanaa "bossy", joka ääntyy samalla tavalla ja merkitsee "pomottava, määräävä")

ADAMUS: Se vain ilmestyi (Adamus naureskelee, vähän naurua). Se vain ilmestyi. Kuulin tuon. Okei, meidän ei tarvitse jatkaa yhtään pidemmälle.

LINDA: Ai.

ADAMUS: Tämä oli niin kaunista.

LINDA: Siistiä.

ADAMUS: Ei, ei, ei. Hyvin kaunista. Pelataan suoraan siihen pussiin. Ei pelata siihen, mutta se on hyvin ilmaisevaa.

Esitin kysymyksen: "Mitä tunnette, koette tällä hetkellä?" ja tällä hetkellä tapahtuu paljon, *paljon* teidän elämässänne, ja luultavasti sanotte itsellenne: "No, Adamus puhuu vuodesta 2020, olemme tässä ja marssiorkesteri soittaa ja on upeaa." Mutta on edelleen rankkaa, koska teillä on jäämää. Teillä on paljon jäämää, mutta se lähtee pois nopeasti. Mene tähän enemmän aivan hetken kuluttua, mutta jos ihmettelette tällä hetkellä: "Hetkinen. Tämä on epäyhtenäistä. Käyn läpi fyysisiä ongelmia." Se on numero yksi tällä hetkellä shaumbroilla – numero yksi – mutta on myös muita ongelmia. Se on itse asiassa täysin luonnollista nyt, täysin luonnollista, koska paljon asioita – taaskin odotan, kunnes pääsemme keskustelumme viimeiseen osaan – tapahtuu tällä hetkellä, ja yksi asia jota pyydän teitä tekemään tänä vuonna, koko tämän vuoden, *kaikesta riippumatta*, on sallia – on sallia.

2020-sallimis-merabh

Tehdäänpä pieni 2020-sallimis-merabh. Se on sallia.

Monille teistä tämä on läpimurtovuosi, ja jos se ei ole tämä vuosi, niin se tulee pian. Se ei ole todellakaan pointtina – yrittää päästää perille oikein nopeasti – mutta monille teistä kyse on tulemisesta Oivaltamiseen. Ja paljon asioita tapahtuu nyt yhtä aikaa, ja on taipumusta joutua päähänsä. Ja ihmettelette, miksi kehoonne sattuu, ja ihmettelette, miksi olette toisinaan hämmentyneempi kuin koskaan.

(Musiikki alkaa)

Jatkan sen toistamista tänä vuonna: vain sallikaa. Jos talonne palaa poroksi, sallikaa. Tarkoitan *oikeasti* sitä. En laske leikkiä sillä. Ja ei, en sano, että talonne palaa – no, pari taloa, muttei kovin montaa (muutama naurahdus). Minä en tee näitä asioita, mutta niitä tapahtuu.

Tärkein asia jokaiselle tällä hetkellä – shaumbroille, jokaiselle joka kuuntelee myös tulevaisuudessa ja tulee tähän paikkaan – on salliminen, ja se on melkein päinvastaista sille, minkä tekeminen on ihmistaipumuksenne. Tällä hetkellä haluatte kontrolloida enemmän. Tällä hetkellä haluatte joko kiihdyttää tahtia tai hidastaa tahtia tai haluatte tehdä jotain. Ei, vaan sallikaa.

Menette lääkäriin ja lääkäri sanoo: "Olen pahoillani, mutta sinulla tapahtuu sellaista ja sellaista." Tiedän, että se on todella rankkaa, mutta pyydän teitä sallimaan. Joo, myös sen, ja se on vaikea paikka. Hän sanoo: "No, sinulla on kaksi kuukautta elinaikaa", ja te tavallaan: "Adamus käski sallimaan. Miten voin sallia tämän?" Tarkoitan sitä, sallikaa se. Jotain muuta tapahtuu.

Jos kumppaninne jättää teidät, älkää tehkö tuota "voi minua raukkaa" -juttua. Sallikaa se. "Jättää teidät" ja sanoo "adios, hyvästi" tai "jättää teidät" ja lähtee muihin maailmoihin. Sallikaa se.

Menetätte työpaikkanne, sallikaa. Mitä ikinä se onkin – riippumatta siitä, mitä se on. Tämän pitäisi oikeastaan olla ainoa keskustelumme pointti tänään, mutta minua sitoo sopimus. Minun täytyy jatkaa tietty aika teidän kansanne ja ... (vähän naurua). Mutta sallikaa.

Sallikaa, riippumatta siitä mitä on.

Jos voitatte lotossa, sallikaa myös se. Sallikaa mikä tahansa.

Tällä hetkellä ei ole aika yrittää johtaa tai manipuloida mitään elämässänne. Sen vuoksi sanon, että hankkiutukaa eroon kaikista noista uudenvuodenlupauksista. Hankkiutukaa eroon dieeteistä. Hankkiutukaa eroon itsenne-paremmaksi-tekemishjemista. Hankkiutukaa eroon tavoitteista. Oikeasti. Tämä ei ole tavoitteiden, ihmistavoitteiden vuosi. Se saa asiat vain sattumaan.

Vedetään syvään henkeä sallimiseen.

Tämä ajatus ei ole uusi kenellekään teistä. Se saattaa olla muutamalla uudelle kuuntelijalle, mutta tällä hetkellä vaikuttaa erittäin luonnollinen voima, yli sen mitä ihminen pystyy oikeasti edes kuvittelemaan. Mutta se on siinä, ja se on juuri se asia, joka saattaa teidät Oivaltamiseen riippumatta siitä, teettekö valinnan tai päätöksen tänään vai viivytteltekö sitä, riippumatta jostain tekosyystä – ette voi saada Oivaltamistanne nyt, koska teidän täytyy maksaa laskunne, teidän täytyy lyhentää velkaanne ensin. Joku sanoi minulle sillä tavalla kerran, eikä siinä ole mitään tolkkua.

Riippumatta siitä, mitä on tällä hetkellä, sallikaa. Sinä, ihminen, sallit hyvin luonnollisen ja ilmiömäisen prosessin, joka tapahtuu.

Jos teillä on hulluja, hulluja, hulluja unia yöllä, lakatkaa yrittämästä selvittää, mitä nuo unet yrittävät kertoa teille. Lakatkaa olemasta huomissanne siitä, että mielessänne on jotain pielessä. Vain sallikaa se.

Sallikaa tänä vuonna kaikki.

Te kaikki tiedätte, miten ollaan paljon huolissaan ja hermoillaan. Te kaikki tiedätte, miten yritetään kontrolloida asioita. Teillä kaikilla on ollut suuria taisteluja mielessänne ja muiden ihmisten kanssa, mutta antakaa sen kaiken loppua nyt. Joo, eläkää normaalia elämäännne, mutta kyse on sallimisesta. Se on siinä. Se on siinä.

Tuntekaa, miltä salliminen näyttää elämässänne tällä hetkellä.

(Tauko)

Ei ole minkään ihmisitsenne suuren nuorentumisohjelman vuosi. Ei ole minkään uuden ja suuren itsenne uudistamisohjelman vuosi. Ei aika yrittää järjestää uudelleen identiteettiänne tai mitään vastaavaa.

Ei oikein hyvä vuosi edes hankkia lapsia. Heh-hee.

Ei vuosi aloittaa jokin suuri ohjelma jonkin lopettamiseksi, mistä ette pidä itsessänne. Ei. Lopettakaa kaikki se. Tämä on sallimisen vuosi.

Kaunista sallimisen aikaa.

(Tauko)

Kunnolla syvään henkeä. Se on siinä, vain sallimista.

En oikein tiedä, mistä puhumme loppuvuoden. Minun täytyy keksiä jotain (muutama naurahdus). Ehkä tuodaan joitain muita ylösnousseita mestareita puhumaan teille vaikka siitä, millaista on Ylösnousseiden mestareiden klubissa tai millainen minä olen siellä, koska oikeasti ainoa asia tällä hetkellä on salliminen. Sallimisen kauneus.

Käytte läpi paljon tunteita ja paljon muutoksia, eikä se ole aina mukavaa, mutta se kaikki on osa sitä, minne olette menossa.

Vedetään syvään henkeä siihen. Sallimiseen.

(Tauko)

Tämä vuosi ei ole aikaa aloittaa mitään suurta, uutta ohjelmaa.

Ja kun tunnette joskus mielessänne hämmennystä, vain pysähtykää ja sallikaa. Se on siinä.

Kun tunnette vihaa tai masennusta, älkää yrittäkö taistella sitä vastaan tai yrittäkö voittaa sitä. Ei lainkaan. Vain sallikaa.

Vedetään kunnolla syvään henkeä. Kiitos.

Siis aion jatkaa sen korostamista, että tämä vuosi on sallimista. (Musiikki häipyä pois) Meillä on paljon oikeita merabheja tänä vuonna, koska en tiedä, mistä muusta puhuisin. Kyse on vain hyvin luonnollisen prosessin sallimisesta tapahtua.

Mutta jatkamme vähän puhumista.

Shaumbra-viisautta – toinen kysymys

Haluaisin esittää toisen kysymyksen, jos voisit kiertää mikrofonin kanssa, Linda. Erilaisen kysymyksen. Olen puhunut viime aikoina paljon energiasta, koska se on hyvin tärkeää. Olen kuullut joitain kommentteja kulissien takana shaumbroilta: "Milloin oikein lakkaamme puhumasta energiasta?" Sitten kun sallitte sen oikeasti palvella itseänne. Ja olen kuullut paljon näitä keskusteluja: "Adamus sanoo, että kaikki on minun energiaani, mutta kuitenkin näemme kaikki saman asian. Miten se voisi olla vain minun energiaani?" No, koska teillä on tämä sopimus

tullessanne tälle planeetalle. Se ei ole oikeastaan sopimus, vaan teillä on tämä juttu, joka saa kaikki näkemään saman asian. Teillä on tavallaan yhteinen perspektiivi kaikesta.

Mutta sitten kun alatte oivaltaa, että kaikki mitä havaitsette, on teidän energiaanne ja se kaikki on palvelemassa teitä, se muuttaa kaiken. Se on valtava asia. Korostan sitä, koska jälleen kerran, jos aiotte jäädä tälle planeetalle, teidän täytyy ymmärtää, että energia palvelee teitä. Se ei vastusta teitä. Se on teitä varten.

Mutta minulla on kysymys, tavallaan teoreettinen kysymys. Sanotaanpa, että olette todella tajunneet, miten energia palvelee teitä, eli että se on kaikki teidän ja se vain palvelee teitä kauneimmalla tavalla – sujuvasti, yltäkyläisesti, tavalla josta olette aina uneksineet. Tulisitteko takaisin uuteen elämään tälle planeetalle?

Minun täytyy tehdä pohjustus tästä. Syy miksi monet teistä ovat täällä, on, että sanoitte: "En aio koskaan enää tulla tänne, en koskaan, en koskaan!" Muistan, kun Tobias alkuaikoina painosti teitä siinä: "Oikeasti? Et usko, että haluaisit tulla takaisin vielä pariaksi elämäksi?" "Ei, olen valmis. Se on tässä. Lähdän pois täältä."

Mutta jos energia oikeasti palvelee teitä ja elämästä tulee todella helppoa ja hauskaa, niin tulisitteko takaisin uuteen elämään? Linda, mikrofoniin kanssa, kiitos. Tulisitteko takaisin uuteen elämään?

Ja taas kerran, kyse ei ole niin paljon yleisöstä täällä tänään tai netissä – puhutte myös niille, joita tulee myöhemmin. Tulisitko takaisin uuteen elämään?

IIRO: Ei mitään erityisyyttä tulla, mutta veikkaan, että tulevaisuudessa on enemmän ihmisiä, jotka sallivat energiansa palvella. Siis se saattaisi olla hauskeempaa, mutta miksi tulla tänne, koska heidän kanssaan voi mennä johonkin toiseen paikkaan. Joten.

ADAMUS: Joo. Joo, juuri niin. Hyvä, kiitos. Siis vastauksesi on, että ei, et tulisi takaisin?

IIRO: Ei, luultavasti en.

ADAMUS: Joo, okei.

LINDA: Okei.

PAUL: Ei oikein ole mitään, mihin verrata, tähän mennessä.

ADAMUS: Joo.

PAUL: Siis, luulen, että iso asia nyt on, että tulee vaikeammaksi ja vaikeammaksi olla muiden ihmisten lähellä.

ADAMUS: Kyllä.

PAUL: Siis pojat, jos olisi pahempaa kuin nyt ...

ADAMUS: No, sanotaanpa, että tällä hetkellä on edelleen vaikeaa, koska olet tavallaan heidän sopassaan tai he ovat sinun sopassasi, niin sanotusti. Toisin sanoen, teillä on tämä yhteinen keittokulho, jonka te kaikki jaatte, mutta sitten kun oivallat: "Hei, minun ei tarvitse osallistua siihen. Minun ei tarvitse olla tässä massatietoisuudessa. He voivat olla täällä, mutta sillä ei ole mitään merkitystä. Voin yhdistyä heihin, kun haluan, ja jos en halua, se on ok." Tulisitko takaisin uuteen elämään vain kävelemään metsässä karhujen ja maaoravien ja kotkien kanssa, sellaiseen elämään?

PAUL: Mutta meillä on sitä. Meillä on sitä muualla. Meillä on sitä uudessa Maassa.

ADAMUS: Varmasti.

PAUL: Ilman hyttysiä ja ... (Naurua) Joo, se olisi jotain, mistä puhua punaviinilasien äärellä, tai jotain vastaava, mutta ...

ADAMUS: Siis tulistiko takaisin vai et? Onko tämä sinun viimeinen elämäsi tällä planeetalla?

PAUL: Kyllä, tunnen, että se on.

ADAMUS: Okei.

PAUL: Tunnen, että se on.

ADAMUS: Hyvä, kiitos.

PAUL: Olin yksi niistä, jotka alussa kokoontuessamme kerroin ihmisille: "Tämä on viimeinen elämäni maan päällä", ja monet ihmiset vaihtoivat paikkaa – huomasin myöhemmin (naurua). Siis en luultavasti ole oikea henkilö, jolle esittää tuon kysymyksen.

ADAMUS: (naureskellen) Joo, joo. Kyllä, kun tyypilliselle ihmiselle alkaa puhua siitä, niin hän ottaa muutaman puhelun (lisää naureskelua).

PAUL: Joo, joo.

ADAMUS: Hyvä, kiitos.

PAUL: Joo.

ADAMUS: Katson tässä, ovatko asiat muuttuneet lainkaan. Siis jos yhtäkkiä energia vain toimii sinulla, sitä on vain siinä, eikä sinulla tarvitse olla työpaikkaa ja työtä, ja voit tehdä, mitä haluat, milloin haluat, niiden kanssa joiden haluat – olisi vain todella helppoa – tulisitko takaisin uuteen elämään?

(On tauko, kun Shawna harkitsee vastaustaan)

PAUL: Se on tavallaan johdattelua kysymys.

ADAMUS: (kuiskaten) Tiedän. Minä kirjoitin sen.

SHAWNA: On vaikea sanoa, koska emme tiedä, mihin verrata sitä.

ADAMUS: Joo, mutta ollessasi tässä ja nyt niiden työkalujen kanssa, joita sinulla on käytössäsi.

SHAWNA: Okei, niillä työkaluilla, joita minulla on, ja jos energia ja kaikki vain tulee ja on nautinnollista ja intohimoista ja hauskaa, niin miksi ei?

ADAMUS: Miksi ei?

SHAWNA: Mutta jos luomme uuden maailman, jonka luulemme haluavamme ...

ADAMUS: Mm hmm. Olet päättämätön nyt.

SHAWNA: No, olen päättämätön, koska joskus tarvitsee kaksi puolta, jonkin houkuttimen kokea sen ...

ADAMUS: Jep.

SHAWNA: ... mitä itsellä on.

ADAMUS: Haluan sinun oikeasti tuntevan tätä. Tarkoitan, että tunne todella itseäsi, ja esitän tuon kysymyksen uudestaan. Siis tietäen todella, että energia palvelee sinua ja se kaikki on sinun ja elämä on helppoa, tulistikko takaisin?

(Shawna pitää tauon)

PAUL: Haluan antaa sen kokonaan pois, kokonaan ensin.

ADAMUS: Pyysin häntä vain menemään todella syvälle, ja sinä (puhuen Paulille) häiritsit sitä, koska hän halusi sinun tekevän sen. Siis tuntisitko sitä nyt uudestaan, ja todella vain tunne sitä. Ja kysyn kaikkea tätä, koska on syy, joka toivottavasti paljastuu jossain kohtaa. Tulisitko?

PAUL: Mahdollisesti (vähän kikatusta, kun Adamus irvistää Paulille).

ADAMUS: Oletteko te kaksosia?! (Lisää naureskelua) Anna hänen vastata. Anna hänen vastata (Shawna kikattaa). Hän haluaa, että häntä häiritään, Paul, ja sinä pelaat siihen pussiin. Siis ... (Adamus näyttää äänettömästi Paulille "Shh!")

LINDA: Odota, odota, odota! Palamme häneen. Palaamme häneen.

ADAMUS: Okei. Okei.

LINDA: On ihmisiä, jotka haluavat vastata.

ADAMUS: Tiedän.

ALAYA: Voi jukra! (Adamus naureskelee) Minä ... kyllä.

ADAMUS: Tulisitko takaisin?

ALAYA: En.

ADAMUS: Et. Miksi et?

ALAYA: Koska olen henkinen merirosvo. Rakastan seikkailua, ja tiedän, että mitä tahansa ... Tiedän, että minulla on energiaa ja intohimoa ja tietoisuutta, jonka vien mukani tämän elämän jälkeen, ja menen sitten uusiin maailmoihin, jotka ovat fantastisesti jännittävämpiä kuin tämä.

ADAMUS: Hyvä.

ALAYA: Siitä syystä.

ADAMUS: Joo, hyvä. Okei.

LINDA: Näetkö, tiesin sen. Tiesin sen (vähän taputuksia ja vihellystä).

ADAMUS: Kaksi vielä. Kaksi vielä. Ei, palaamme lopussa (Lindalle, palataanko Shawnaan).

LINDA: Okei, katsotaanpa. Odota. Täällä oli joku muu, jonka energian tunnen. Voi, sinä! Oikeasti!

ANDY: Joo! Tulen takaisin!

ADAMUS: Tulet takaisin.

ANDY: *Jooo!!* (Naurua)

ADAMUS: (naureskellen) Helvetti, joo! Miksi?

ANDY: *Pidän* tästä paikasta! *Pidän* Maasta. *Pidän* ihmisistä. *Pidän* ihmisenä olemisesta ja ...

ADAMUS: Ja kutsut itseäsi shaumbraksi?! (Paljon naurua)

ANDY: Elämässä voi olla ylä- ja alamäkiä, mutta juuri sitä varten olen täällä.

ADAMUS: Joo. Siis tulisit takaisin?

ANDY: Voi, kyllä! Odotan innolla sitä.

ADAMUS: Okei.

ANDY: Henkilökohtaisesti rakastaisin elää tuhat vuotta. Tarkoitan, että tällä planeetalla on niin paljon kaikkea, niin paljon kaikkea ihmisten kanssa. Joo! *Pidän* siitä.

ADAMUS: Okei, okei (vähän taputusta). Minulla on yksi jaa-ääni, joo, ja melko monta päättämätöntä (Adamus naureskelee). Ole hyvä.

SHAUMBRA 2 (nainen): Ajattelin, että haluaisin olla paikassa, jossa on paljon hauskanpitoa ja iloa ja jännitystä ja intohimoa, ja jos se on täällä, upeaa, ja jos se on jossain muualla, sekin on ok.

ADAMUS: Okei, hyvä.

SHAUMBRA 2: Joo.

ADAMUS: Hyvä. Vielä yksi.

LINDA: Vielä yksi. Katsotaanpa.

ADAMUS: Vielä yksi.

LINDA: Katsotaanpa. Voi, tuo hemmetin April ei vastaa. Kokeilen sinua.

JOE: Ehdottomasti tulisin takaisin.

ADAMUS: Tulisit.

JOE: Ehdottomasti.

ADAMUS: Miksi?

JOE: Aivan kuten tuo toinen herrasmies sanoi, rakastan tätä planeettaa.

ADAMUS: Joo.

JOE: Rakastan ihmisiä. Rakastaisin kokea sitä enimmäkseen, kun on enemmän energiaa ja on tuo rakkausvirta koko ajan. Lasketko leikkiä?

ADAMUS: Joo.

JOE: Miksi ei?

ADAMUS: Okei. Tulisit takaisin. Okei, hyvä. Hyvä. Ja takaisin Shawnaan nyt (Adamus naureskelee).

LINDA: Okei.

ADAMUS: Tulistiko takaisin?

SHAWNA: En tiedä vieläkään.

ADAMUS: Et tiedä vieläkään, okei.

LINDA: Voi, se on vessakutsu! (Yleisö huutaa "voiiii!")

ADAMUS: Ei, no, hän ...

SHAWNA: Koska ei tiedä – tarkoitan ...

LINDA: Se on vessakutsu.

SHAWNA: Päätöksen tekeminen nyt, ja tästä kohtaa ...

ADAMUS: Aivan.

SHAWNA: ... energiat ja se, mitä tiedän ja mitä tunnen, voi vaihtua, kun on "silloin". Kuka tietää? Mikään ei pysy samana.

ADAMUS: Joo, mutta olettaen vain kaiken perusteella, mitä tiedät nyt.

SHAWNA: Ainoa pysyvä on muutos. Kaikki muuttuu aina, joten Maa ei ole sama sitten, kuin nyt.

ADAMUS: Joo.

SHAWNA: Siis miten tiedän? En tiedä! (Adamus naureskelee) Haluan päättää, kun pääsen sinne!

LINDA: Se on neljäs vessakutsu! (Lisää naureskelua)

SHAWNA: Ai, tuosta "en tiedä" -jutusta.

ADAMUS: Joo. Siis sen sijaan, että sanot "en tiedä", sanot, ettet ole valmis tekemään päätöstä.

SHAWNA: Se ei ole sama, kuin nyt.

ADAMUS: Okei.

SHAWNA: Pyydät minua tekemään päätöksen.

ADAMUS: En tekemään päätöstä – tämä on teoreettista, hypoteettista. Oletko tällä hetkellä taipuvainen tulemaan takaisin uuteen elämään?

SHAWNA: Olen taipuvainen seikkailuun, mitä ikinä se on.

ADAMUS: Pojat, shaumbroista on tulossa todella hyviä, kuin ...

SHAWNA: Ei! Se on totuus!

ADAMUS: Ei, vaan se on hyvä asia. Se on hyvä.

SHAWNA: Pyydät tavallaan minua tekemään päätöksen, haluaisinko tulla tänne, mutta täällä ei ole samanlaista kun nyt.

ADAMUS: Aivan (joku sanoo "oooo!").

LINDA: Sart haluaa vastata. Anna se mikki Sartille.

SHAWNA: Siis miten voit kysyä ... miten voit kysyä sitä? Koska se on ...

ADAMUS: Se on todella yksinkertaista. Seison tässä, sanoja tulee Caulrden suusta (naurua), ja kaikki tavallaan suuttuvat. Se on todella helppoa! (Lisää naureskelua)

SHAWNA: Se ei ole sama paikka kuin nyt.

ADAMUS: Okei. Näytän sinulle jotain hetken kuluttua.

SHAWNA: Tai en usko, että on.

LINDA: Emmekö halua tietää, mitä Sart ajattelee?

ADAMUS: Aion näyttää sinulle jotain. Kyllä, haluamme kuulla, mitä Sart ajattelee, tietysti.

SART: Tulen takaisin vain, jos saan suuremman koneen.

LINDA: (nauraen kovaan ääneen) Se oli hyvä! (Jatkaen nauramista)

ADAMUS: En ole varma, mitä se merkitsee ... (Nauru jatkuu) Klassinen miehen ego (naurua). Tarkoitan, että hän pitää isosta varustuksesta.

SHAWNA: Se on kaivajille. Siis täytyy selkeyttää.

ADAMUS: Joo, joo. Millaiset varusteet? Vain, että kaikki tietävät.

SHAWNA: Koneet! (Lisää naurua)

ADAMUS: Anna hänelle mikrofoni, kiitos. Millaiset varusteet?

LINDA: (nauraen edelleen) Tämä on vaarallista!

SART: Meillä täytyy olla suurempi kaivuri, jotta voimme kaivaa suurempaa kuoppaa.

ADAMUS: Joo, joo, joo (naurua). Siis, joo. Ja tulisit takaisin uuteen energiaan vain suuremman laitteiston vuoksi?

SART: Varmaan, miksi ei?

ADAMUS: Mutta mitä jos siihen mennessä, Sart, mitä jos siihen mennessä on tämä suuri laitteisto, mutta sitä ajavat robotit. Et pääse kyytiin.

SART: Sitten olen vaikeuksissa.

ADAMUS: Sitten olet vaikeuksissa (lisää naurua) (suom. huom. sana viittaa myös yhdyntään). Siis nyt tietäen, että robotit ajaisivat sitä, tulisitko takaisin uuteen elämään?

SART: Ei, en tule takaisin (naurua).

ADAMUS: Ei helvetissä! Okei, okei.

Vedetään syvään henkeä.

Pysähtykää hetkeksi ja tuntekaa tämän shoudin energiaa. Se on vähän erilaista. Hyvä. Enkä ole yllättynyt, koska paljon asioita tapahtuu kaikilla eri tasoilla (joku sanoo "vain salli"). Siis sallitaan vain. Sallitaan. Sallitaan.

Sallikaa kaikki, mitä tiellenne tulee tänä vuonna. Oikeasti. Ei ole mitään suurta ansaa tai juonta. Teitä ei testata. Sallikaa vain tienne tänä vuonna.

Kotelo

Palataanpa puhumaan vähän tuosta hyvin tutusta, tavallaan vertauskuvasta, toukasta ja perhosesta. Se on erittäin, erittäin hyvä vertauskuva, ja olen huomannut viime aikoina, että Cauldre kutsuu nyt jästejä toukiksi (Adamus naureskelee). Se on tavallaan sopivaa ja luultavasti vähemmän alentuvaista, kuin kutsua heitä jästeiksi.

Siis, se on hyvin kaunis esimerkki omassa luonnossanne siitä, mitä tapahtuu. On toukka, joka – hyvin ihmisten tapaan – yrittää vain olla suurempi toukka ja saada paremman vihreän värin, kuin muilla, ja yrittää kasvattaa enemmän jalkoja. Mutta sitten toukalle alkaa yhtäkkiä tapahtua jotain. Se alkaa hajota. Se alkaa tavallaan menettää järkensä. Sen keho ei toimi enää kovin hyvin. Se ei muista mitään, ja toukka syyttää siitä vanhuutta tai saasteita tai huonoa vettä tai jotain. Ja toukka käy läpi kaiken tämän ja tietysti syyttää kaikkea ulkopuoleltaan, pysähtymättä hetkeksi sanomaan: "Mitä oikeasti tapahtuu?" Pysähtymättä vain sallimaan.

Toukka taistelee kaikkea tätä vastaan. Toukka on itse asiassa kuullut toisilta toukilta tarinoita kotelosta, ei niiltä jotka ovat olleet siinä, vaan niiltä jotka ovat myös vain kuulleet siitä ja pitävät koteloa paholaisena, pahana, pimeytenä. Ja useimmilla toukilla on se uskomus, että tämä kotelo on todella pahuuksien pahuus. Ja yhtäkkiä toukka huomaa hajoavansa, ja se viettelään tuohon koteloon, pimeyteen. Toukka vastustaa niin paljon, kuin mitenkään pystyy. Se rukoilee ja sanoo, ettei se tee enää pahoja asioita, ja se tekee kaiken voitavansa, mutta se voi tuntea, että sitä vedetään koteloon.

Ja sitten yhtenä päivänä se todella on siinä. Keho hajoaa, mieli ei toimi enää, ja yhtäkkiä toukka vedetään syvälle koteloon. Ja kotelossa kaikki jäänteet sen toukkaitsesta tuhoutuvat ehdottomasti. Se kaikki muuttuu pöperöksi. Olemme puhuneet tästä aiemmin. Ei mitään uutta.

Se kaikki muuttuu pöperöksi, mutta toukalla on edelleen tietoisuus. Tuo tietoisuus muuttuu, koska sillä ei enää ole toukan kehoa tai aivoja, mutta se on edelleen olemassa. Se käsittää edelleen: "Olen tässä kotelossa. Olin kauhuissani siitä. Ajattelin, että se olisi kaikkein synkin asia, koska se nielaisisi minut, minkä se tavallaan teki, mutta kuitenkin olen olemassa. Olen tässä."

Toukka alkaa oivaltaa, että jotain tapahtuu. Jotain tapahtuu, eikä kyse ole vain kehon hajoamisesta ja muuttumisesta pöperöksi, järjen ja identiteetin menettämisestä, vaan jotain tapahtuu tässä ja nyt.

Toukalla ei ole oikeastaan enää mitään vastustettavaa. Nyt se voi vain sallia. Sillä ei ole enää taistelua jäljellä itsessään, sillä ei ole kehoa, ei mieltä, joten sen voi vain sallia. Ja kun se alkaa sallia, se oivaltaa, että siinä on jotain, mikä on hyvin todellista. Toukalla sitä kutsutaan "imaginaalilevyksi" – imaginaalilevyksi – ja se on hyvin todellinen.

Tieteessänne imaginaalilevy ei ole osa toukkaa silloin, kun se on toukka, mutta yhtäkkiä se on siinä, kun toukka on kotelossa, ja tämä perustuu tieteeseen. Yhtäkkiä se on siinä.

Mistä se tuli, jos sitä ei ollut toukan DNA:ssa, jos se ei ollut osa toukan fyysistä kehoa tai sen pikkuruisia aivoja? Missä tämä kaunis imaginaalilevyksi kutsuttu asia oli? Ja miksi tiede kutsuu sitä "imaginaalilevyksi"?

Imaginaalilevy on kaikki mahdollisuudet, että se on perhonen. Niitä ei ollut, kun se oli toukka. Se ei ollut osa toukan genomia. Mutta nyt se on tässä, ja toukka – joka on nyt muuttunut pöperöksi, mutta kuitenkin käsittää olevansa olemassa – tulee yhtäkkiä tietoiseksi siitä. Se on melkein kuin kristallivaloa kotelossa.

Nämä imaginaalilevyjen parit ovat mahdollisuus kaikkeen, mitä toukasta on nyt tulossa perhosena. On periaatteessa kristallipari, josta tulee siivet – siivet joita toukka ei olisi voinut koskaan aiemmin kuvitella, ei ikimaaailmassa kuvitella. Siitä tulee perhosen jalat ja tuntosarvet ja silmät ja kaikki asiat. Näissä imaginaalilevyissä jotka ovat hyvin todellisia, on mahdollisuudet kaikkeen, mitä siitä tulee. Mutta toukka ei koskaan käsitä sitä ollessaan toukka. Se ei käsitä sitä myöskään alkuun, kun se on kotelossa ja muuttuu pöperöksi. Mutta nyt se on siinä.

Nämä ovat juuri niitä asioita, jotka nyt käynnistävät tämän taianomaisen metamorfoosin. jotta perhonen ilmestyy esiin siipien ja täysin erilaisen olemuksen kera, kuin toukalla olisi koskaan voinut olla.

Tämä on hyvin totta. Tämä on tieteellistä, ja minusta on ollut usein huvittavaa, että tiedemiehet nimittivät sen "imaginaalilevyksi", koska se on kuin mielikuvitus (imagination). Nimittäin se oli aina siinä, mielikuvituksessa – ei toukan fyysisenä osana, mutta mielikuvituksessa. Mutta nyt siitä tulee hyvin, hyvin totta tuossa kotelossa.

Toukalla on taipumusta ... Se on nyt oikeasti vain pöperöä, mutta se yrittää edelleen manipuloida näitä levyjä, mutta se havaitsee oitis, ettei se pysty. Se ei pysty. Levyt eivät reagoi toukan aivoihin, toukan haluihin tai toukan kontrollointiin. Ne eivät reagoi siihen, ja kun toukka yrittää vaikuttaa näihin imaginaalilevyihin ja sanoo: "Tehkää minusta taas ehjä toukka, mutta todella hyvä toukka", levyt eivät reagoi. Mutta levyt reagoivat, kun toukka vain sallii. Silloin levyt reagoivat, ja ne alkavat muodostaa tätä kaunista perhosta.

Saisinko vähän musiikkia, kiitos.

Perhonen-mearbh

Se on hämmästyttävän samanlaista, mitä te käytte läpi. En tarkoita, että olette toukka, vaan (musiikki alkaa) olette ihminen, joka käy läpi tätä kokemusta. Kotelo on teidän heräämisenne, teidän tulemisenne Oivaltamiseen. Voitaisiin sanoa, että olette olleet kotelossa melko kauan nyt ja muuttuneet pöperöksi, mutta olette edelleen tietoinen. Teillä on edelleen "olen olemassa". Olette edelleen siinä.

Teillä ei ole imaginaalilevyä, koska se on ainutlaatuista toukalle, perhoselle, mutta teillä on jotain nimeltään "kirkas kristalliliekki".

Sitä ei löydy kehosta. Jos leikkelisitte ihmisen, ette löytäisi tätä kirkasta kristalliliekkiä siitä. Mutta se on aina ollut siinä.

Kun sanon, että Oivaltamiseen tuleminen on luonnollinen prosessi, sanon niin, koska tämä juttu joka on aina ollut siinä, tämä kristalliliekki, on se, joka toisi teidät Oivaltamiseen.

Ette koskaan jäisi jumiin tälle planeetalle. Ette koskaan oikeasti eksyisi. Se ei ole fyysisessä kehossanne. Se ei ole mielessänne, mutta se olet sinä. Se on osa sinua.

Ja nyt se tulee tietoisuuteen. Ei aiemmin – se ei tule tietoisuuteen heräämisen alkuosissa tai kun tulette mestaruuteenne. Vasta sitten, kun tulette tähän kohtaan – tulette Oivaltamiseen. Tästä syystä valitsin tämän päivän, vuoden 2020 ensimmäisen shouidin, puhuakseni siitä.

Sillä ei ole merkitystä, valitsetteko Oivaltamisen vai ette. Voitte kertoa minulle, että valitsette sen tai ette valitse sitä. Voitte sanoa, että se on viivästynyt, koska menette itsenne tielle. Voitte sanoa, että haluatte sen nyt. Millään tästä ei ole merkitystä, koska se on ihminen, joka yrittää manipuloida "minä olen" -olemuksen kirkasta kristalliliekkiä.

Ainoa asia jonka voitte oikeasti tehdä, on sallia.

Tuo toukka yrittää todella päihittää imaginaalilevyt ja päästä takaisin toukaksi, mutta imaginaalilevyt eivät reagoi. Tarkoitan, että tieteellisesti, ihmismaailmassanne ne eivät reagoi. Mutta samoin on teillä, ihminen ja kirkas kristalliliekki.

Ette ole nähneet sitä. Ette ole olleet tietoinen siitä tähän mennessä monenlaisista syistä, mutta se on aina ollut siinä.

Se on samanlainen kuin imaginaalilevyt, koska se on oivaltanut itsenne. Se on kaikki komponentit. Se on vapaan energiakehonne komponentit. Se on gnostin komponentit. Ei ihmis-gnostin, ei ihmismielen, vaan täysin erilaisen ymmärrystävän ja asioiden tiedostamistavan komponentit. Se kaikki on siinä.

Jokaisella teistä on tämä. Nyt sen on aika tulla tietoisuuteenne.

Ette voi manipuloida sitä, ja tiedän, että te yritätte.

Älkää vaivautuko pyytämään siltä rahaa. Se ei edes tiedä sellaisista asioista.

Tämä kaunis, kirkas kristalliliekki on se asia, joka perimmiltään opastaa teidät Oivaltamiseen. Se on kaikki ne komponentit, mitä teistä tulee. Se on kaikki teidän. Se ei kuulu kenellekään muulle. Jos joku yrittäisi löytää sen sisältänne, yrittäisi mennä teidän koteloonne, hän ei voisi löytää sitä, koska se toimii *ainoastaan* teillä.

Esitin kysymyksen: "Tulisitteko takaisin uuteen elämään tälle planeetalle?" Ei. Ei. Sitten kun teistä tulee perhonen, ette palaa enää olemaan toukka. Ei.

Ilmestytte esiin koko tästä Oivaltamiseen tulemisen prosessista ja elätte helvetinmoista elämää, on se sitten viisi vuotta, kymmenen vuotta, kolme vuosikymmentä. Elätte helvetinmoista elämää nyt. Teidän ei tarvitse tulla takaisin, etkä voi mennä taaksepäin. Kerron teille sen nyt. Mutta te jotka sanoitte: "Totta helvetissä, haluan nauttia elämästä", tehkää se nyt.

Tulee kohta, jolloin kyllästytte siihen, koska oivallatte, että toisissa maailmoissa on hyvin paljon enemmän, hyvin paljon enemmän. Teillä on ollut kaikki kokemukset, joita voitte saada tällä planeetalla, ja sanotte yhdessä kohtaa: "Olen valmis tämän osalta." Mutta ei, te ette tule takaisin.

Oikeasti, palaisiko perhonen takaisin toukaksi? Ei. Ei.

Tämä kirkas kristalliliekki on jokaisen teidän sisällä. Se tuo teidät Oivaltamiseen, joten lakatkaa yrittämästä tehdä sitä itse. Se on osa teitä. Ette voisi mitenkään löytää ... Jotkut teistä miettivät: "No, onko tässä kirkkaassa kristalliliekkissä mitään negatiivista tai pimeyttä?" Ei, ei ole.

Paneeko se teidät kärsimään? Tuomitseeko se teidät? Ei, ei, ei. Siinä ei ole kyse siitä.

Siis, kun sanon, että tässä vuodessa on kyse sallimisesta, tarkoitan sitä. Sallikaa se, mitä on tällä hetkellä.

Alatte joko tuntea sen tai nähdä sen, ja se on asia, joka tuo teidät Oivaltamiseen.

Vetäkää syvään henkeä ja vain tuntekaa sitä hetki.

Muuten, rakas ihminen, *sinä et* tuo itseäsi Oivaltamiseen. Sinä et tuo. Sen pitäisi olla itse asiassa helpotus.

Tuntekaa tätä kaunista kirkasta kristalliliekkiä. Se on hyvin samanlainen kuin perhosen imaginaalilevy.

(Tauko)

Tulemme vuoteen 2020, ja on kaikkea – jännitystä, innostusta, epäilyä ja kaikkea muuta. Teidän ei tarvitse olla huolissanne mistään siitä. Teidän ei tarvitse tehdä mitään. Siitä syystä kehotan luopumaan kaikista lupauksista. Lopettakaa kaikki kamppailut ja kaikki yritykset selvittää asioita.

(Tauko)

Imaginaalilevyt ovat hyvin todellisia. Tarkoitan, ettei tämä ole vain tarina. Ne ovat hyvin totta. Ne sallivat taianomaisen transformoitumisen, muodonmuutoksen toukasta perhoseksi. Toukka ei tee itsestään perhosta. Ihminen ei tee itsestään oivaltanutta.

Voitaisiin sanoa, että imaginaalilevyt ovat mahdollisuus kaikkeen, mitä voi olla, ja niin myös kirkas kristalliliekki jokaisessa teissä. Antakaa tämän opastaa tietä, olla tie. Antakaa sen saattaa teidät Oivaltamiseen.

Kyllä, teillä on aikoja, jolloin kehoonne sattuu. Käytte läpi valtavan määrän lopullisia muutoksia. Luuletteko, että toukalle oli helppoa muuttua pöperöksi?

On edelleen epäilyksen aikoja. On edelleen joitain sisäisiä ristiriitoja. Sallikaa ne vain nyt. Sallikaa ne vain, eli älkää antako niille paljon huomiota. Älkää joutuko mentaalipyörteeseen asioista.

(Tauko)

Voitaisiin sanoa, että tämä on se aika, jota ennustettiin, mutta tämä on se aika, jolloin päätitte tulla tälle planeetalle Oivaltamista varten, ja nyt se on tässä. Sallikaa se vain.

Voitaisiin sanoa, että kirkas kristalliliekki tavallaan poimii ja ojentaa kaiken tässä.

Jälleen kerran, se on teidän ja vain teidän. Se ei kuulu kenellekään muulle. Sitä ei jaeta ryhmän kanssa, ei mitään sellaista. Mutta kaikki muu tässä on tavallaan poimittu, johdettu ja tuotu Oivaltamiseen.

Cauldre kysyy minulta: "Onko sitten enää mitään, mitä ihminen voi tehdä? Onko se tässä?"

No, ei itse asiassa – siinä menisi koko pointti ohi. Ihminen voi kokea sen. Ei johtaa ja ohjata sitä, ei yrittää saada sitä tapahtumaan, mutta ihminen voi kokea sen.

Ettekö te ole täällä sitä varten?

Menen jopa niin pitkälle, että sanon, ettei ole enää edes vaihtoehtoa. Ja tiedän, että se kuulostaa rankalta joillekin teistä, jotka sanotte: "Hitto soikoon! Minulla on vaihtoehto." Itse asiassa teillä ei todellisuudessa ole.

Ei, ei, ei, ei. Olette aivan liian pitkällä Oivaltamisessanne. Pyörät pyörivät. Kirkas kristalliliekki tekee jo juttuaan.

Tiedän, että se kuulostaa tavallaan kovalta: ei, teillä ei itse asiassa oikeasti ole enää vaihtoehtoa. Se tapahtuu. Luuletteko, että toukalla oli vaihtoehtona viime hetkinään kotelossa yhtäkkiä sanoa: "Ei, ei, ei! Haluan palata takaisin toukaksi"? Ei. Oli aivan liian myöhäistä. Niin monia muita asioita tapahtuu. Niin monia muita asioita tapahtuu.

Nimittäin menin kirjaimellisesti siihen, laitoin energiani koteloon, josta toukka oli juuri ilmestymässä perhoseksi. Halusin kokea, halusin todella tuntea nuo imaginaalilevyt. Ei tiedemiehen mikroskoopin avulla, vaan halusin nähdä ne, ja ne hehkuivat. Ne olivat itse asiassa kuin kristalleja. Ne jotka näin tässä tietyssä toukassa, olivat tietysti violetteja, ja ne hehkuivat kuin kristallit ja ne tekivät kaiken ns. työn. Ne synnyttivät tämän prosessin.

Se oli kaunista katsottavaa. Ja se oli tavallaan surullista samalla hetkellä, koska tässä oli se, mikä oli ollut ennen upea toukka, ja sen päivät toukkana olivat ohi. Ja silloinkin oli iloa sen tietämisestä, että se tulisi vain hetken kuluttua esiin perhosena. Oli myös menetyksen tunnetta siitä, ettei se olisi koskaan enää toukka. Mutta tuo tunne hävisi sillä hetkellä, kun se levitti siipensä. Se ei koskaan halunnut palata takaisin.

Muuten, tekin voitte tehdä sen. Projisoitte sinne vain energianne, tietoisuutenne. Se oli hyvin uskomatonta, mutta takaisin pointtiin tässä.

Jos pidättelette jonkin suhteen vuoksi, tai teillä on bisnes, jonka haluatte saada todella pyörimään tai lopettaa, tai mitä se ikinä onkin – luulette, että koska lääkäri kertoi teille juuri, että teillä on jokin pelottava sairaus, teidän täytyy odottaa – se on oikeasti teidän ulkopuolellanne nyt.

Cauldre kertoo minulle: "No, se ei ole kovin mukavaa, Adamus. Eikö sinun pitäisi kertoa kaikille, että he ovat voimaantuneita? He voivat tehdä, mitä haluavat." Ei. Itse asiassa näen siinä kauneutta.

Tulette esiin monista, monista elämistä ihmisenä tällä planeetalla, ja pysytte myös ihmisenä – se on tavallaan siisti juttu – mutta valaistuneena olentona, täysin oivaltaneena.

Kaikki mitä sinua pyydetään nyt tekemään, rakas ihminen, on sallia.

Voi, voin kuulla joidenkin shaumbrojen olevan ehdottoman vihaisia minulle. He inttävät, että heillä on vaihtoehto. He inttävät, että he voivat tehdä, mitä haluavat. Kerron teille vain, että jos olette tulleet näin pitkälle, on liian myöhäistä (muutama naurahdus).

Mutta sitten minun täytyy esittää kysymys. Jos olette tulleet näin pitkälle, ettekö halunneet tämän tapahtuvan? Joskus ihmisissä – typerissä, typerissä ihmisissä – ei ole mitään tolkkua.

Vedetään syvään henkeä, ja pyydän teitä nyt tuntemaan syvästi tuota kirkasta kristalliliekkiänne, asiaa joka ottaa homman haltuunsa tästä eteenpäin teidän puolestanne ...

(Tauko)

... kuin nuo imaginaalilevyt.

Tämä on se asia, joka osaa laittaa kaikki osat yhteen saattaakseen teidät Oivaltamiseen.

(Tauko)

Ja tässä kaikki on todella kaunista, koska sillä ei ole merkitystä, mitä vanha karmanne oli. Sillä ei ole merkitystä, mitä teitte tässä elämässä. Millään siitä ei ole merkitystä tästä eteenpäin.

Sillä ei ole merkitystä, miten monta elämää olette eläneet. Sillä ei ole merkitystä, mitä teette juuri nyt. Millään siitä ei ole merkitystä.

Tämä on aikaa todella päästää irti ja sallia.

(Tauko)

Tämä on myös hyvin henkilökohtaista aikaa, hyvin yksityistä aikaa.

Shaumbrojen keskuudessa on ollut paljon keskustelua sanoen: "Kun tulee Oivaltamiseensa, lähtekö sitä ulos puhumaan siitä, julistamaan sen, takomaan rintaansa?" Se on toukan ajattelua. Oivaltaminen on hyvin intiimiä ja hyvin yksityistä, hyvin yksityistä.

Puhumme siitä tulevina aikoina. Puhutteko siitä edes muiden shambrojen kanssa? Kenties, mutta no, kun tulette avoimien ovien päivään Ylösnousseiden mestareiden klubille ja kysytte joiltain muilta ylösnousseilta mestareilta, he kaikki tavallaan hymyilevät, nauravat ja sanovat: "Tsot, tsot." Nimittäin heidän kokemuksensa mukaan se on hyvin henkilökohtaista. Ei ole halua juosta ulos huutamaan sitä toisille ihmisille tai edes shaumbroille.

Ja sitten on jotain muuta, mistä he kertovat teille. Muuten, he kertovat teille kaikenlaisia tarinoita. Mutta he kertovat myös, että ruumiillistuneiden, oivaltaneiden mestareiden välillä on tavallaan eräs juttu. Heidän ei tarvitse sanoa mitään. He tietävät jo, keskenään. Se ei ole kuin kellojen soimista tai mitään, mutta tunnetaan välittömästi toisensa, ja heillä on vain pieni hymynkare, tietäminen, kuin: "Joo, sinä olet siinä. Tiedän sen."

Vedetään syvään henkeä tässä sallimiseen.

Se on tärkein asia tälle vuodelle. Se on oikeasti ainoa asia, jonka voitte tehdä.

(Tauko)

Teille ei todellisuudessa ole enää vaihtoehtoa. Ette voi todellisuudessa tehdä enää mitään edesauttamaan Oivaltamistanne. Nyt kyse on vain siitä, miten haluatte kokea sen?

Se on siinä. Miten haluatte kokea sen?

(Tauko)

Ette voi tässä kohtaa sanoa, että sen pitäisi kestää viikko tai vuosi, ettekä voi myöskään sanoa: "En tiedä." Te ette voi.

Ette voi sanoa: "En ole varma, haluanko oikeasti sitä tai milloin haluan sen tai miten haluan sen." Mikään siitä ei päde.

Kirkas kristalliliekki tuo teille loppumatkan.

Olette tehneet *paljon* päästäksenne tähän. Olette tehneet paljon, mutta kirkas kristalliliekki tekee loput. Sen täytyy tässä kohtaa, koska ihminen ei yksinkertaisesti olisi kykenevä siihen.

Vedetään syvään henkeä.

(Tauko)

Nämä imginaalilevyt jotka ovat ... Itse asiassa ne *eivät* ole toukassa, eivät fyysisellä tieteellisellä tavalla. Ne ilmestyvät vasta myöhemmissä vaiheissa toukan ollessa kotelossa. Eikö se olekin uskomatonta?

Sama pätee kirkkaaseen kristalliliekkiin. Se on vasta nyt.

Vedetään kunnolla syvään henkeä tähän sallimisen vuoteen, kun hyvin monet teistä tulevat Oivaltamiseen.

Vedetään syvään henkeä ja annetaan tunnustusta kaikelle sille työlle, mitä ihminen on tehnyt, ja nyt voitte vain vetää syvään henkeä. Kristalliliekki ottaa homman haltuunsa tästä eteenpäin.

Tämän myötä, rakkaat ystäväni, olen täysivaltaisen alueen Adamus, ja kaikki on hyvin koko luomakunnassa.

Kiitos (yleisö taputtaa).